

คำนำ

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2559 กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำแผนพัฒนา เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางสำหรับการบริหารงานท้องถิ่น เป็นกระบวนการกำหนดการใช้ทรัพยากรขององค์กร โดยกำหนดกิจกรรมต่างๆไว้ล่วงหน้าเพื่อให้บรรลุภารกิจ วัตถุประสงค์ นโยบาย และเป้าหมายของเทศบาล เกี่ยวข้องกับชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในท้องถิ่นที่ดีขึ้นในอนาคต การที่เทศบาลจะพัฒนาไปในทิศทางใด จำเป็นต้องมีการกำหนดวิสัยทัศน์และแปลงมาสู่การปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายรัฐบาล แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลตำบลเวียงเทิง แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีของเทศบาลตำบลเวียงเทิง และแผนชุมชน

สำหรับแผนพัฒนาเทศบาลสี่ปี (พ.ศ. 2561 – 2564) เทศบาลตำบลเวียงเทิง มีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงาน โครงการพัฒนาที่จัดทำขึ้นสำหรับปีงบประมาณแต่ละปี ซึ่งมีความต่อเนื่องครอบคลุมระยะเวลาสี่ปี จะมีความเชื่อมโยงกับการจัดทำเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีอย่างใกล้ชิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดทำงบประมาณในระบบมุ่งเน้นผลงาน และผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน ทุกระดับ มีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดทิศทางในอนาคตของเทศบาลตำบลเวียงเทิง โดยกำหนดสภาพการที่ต้องการและแนวทางในการบรรลุวัตถุประสงค์ สอดคล้องกับศักยภาพของท้องถิ่น และปัญหา/ความต้องการของประชาชนในพื้นที่ เพื่อเกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาตลอดจนเพื่อให้เกิดกลไกการประสานในการวางแผนระหว่างส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นๆต่อไป

คณะกรรมการพัฒนาเทศบาลตำบลเวียงเทิง

แผนพัฒนาท้องถิ่น 4 ปี

(พ.ศ.2561-2564)

เทศบาลตำบลเวียงเทิง

ส่วนที่ 1 สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

1.1 ที่ตั้งของหมู่บ้าน/ชุมชน/ตำบล

ประวัติเทศบาล

เมื่อครั้งกระทรวงมหาดไทย ได้ประกาศจัดตั้งเป็นสุขาภิบาล มีชื่อว่า “สุขาภิบาลเวียงเทิง” อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย ลงวันที่ 10 ธันวาคม 2499 และประกาศใน ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 48 ตอนที่ 4 ลงวันที่ 7 มกราคม 2500 จากนั้นได้มีการเปลี่ยนแปลงฐานะเป็นเทศบาลตำบล เมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม 2542 และได้ดำเนินการเปลี่ยนแปลงเขตเทศบาล ณ วันที่ 17 ธันวาคม พ.ศ.2553 ตามประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 127 ตอนพิเศษ 145 ง

เทศบาลตำบลเวียงเทิง ตั้งอยู่ในเขตตำบลเวียง อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย ตามพิกัด พ.บ.257778 มีเนื้อที่อาณาเขตประมาณ 12.00 ตารางกิโลเมตร มีลักษณะพื้นที่ราบลุ่มแม่น้ำอิง มีเขตการปกครองประกอบด้วยพื้นที่ 5 หมู่บ้าน ประกอบด้วย

หมู่ที่ 1 บ้านเวียงเทิง

หมู่ที่ 2 บ้านดั่งข้าว

หมู่ที่ 14 บ้านพระเกิด

หมู่ที่ 15 บ้านเวียงใต้

หมู่ที่ 20 บ้านจอมจ้อ

เขตเทศบาลอยู่ห่างจากตัวเมืองจังหวัดเชียงรายไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ไปตามทางหลวงจังหวัดหมายเลข 1020 สายเชียงราย – เเทิง ประมาณ 64 กิโลเมตร มีระยะทางห่างจากเมืองหลวง (กรุงเทพมหานคร) เป็นระยะทางประมาณ 891 กิโลเมตร

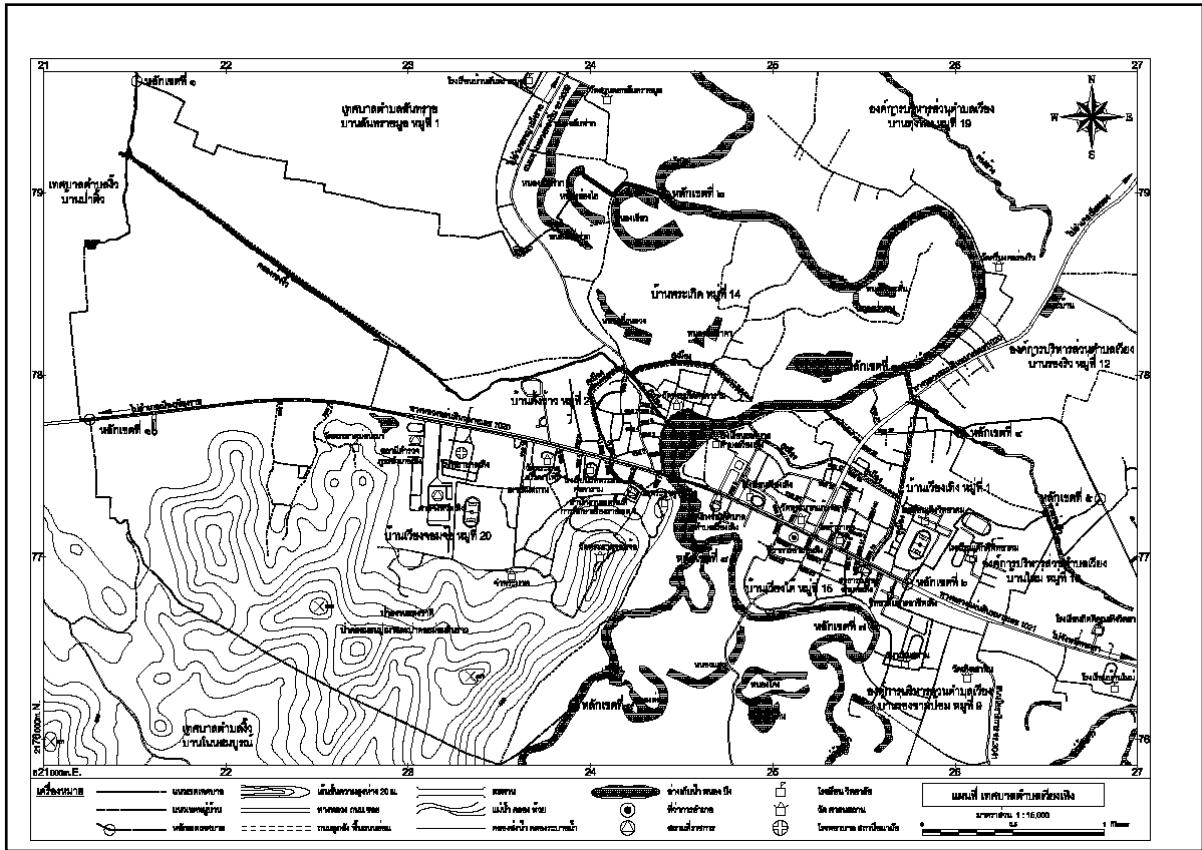
อาณาเขต

ทิศเหนือ ติดต่อกับบ้านร่องริ้ว หมู่ 12 จากหลักเขตที่ 1 ถึงหลักเขตที่ 2

ทิศใต้ ติดต่อกับแม่น้ำลาว จากหลักเขตที่ 7 ถึงหลักเขตที่ 8

ทิศตะวันออก ติดต่อกับบ้านใหม่ หมู่ 10 จากหลักเขตที่ 3 ถึงหลักเขตที่ 4 หลักเขตที่ 5 และ 6

ทิศตะวันตก ติดต่อกับดอยม่อนอิงและพื้นที่ไร่นาจของเขตเทศบาลตำบลจี้ว จากหลักเขตที่ 9 ถึงหลักเขตที่ 10

(แผนที่อาณาเขตเทศบาลตำบลเวียงเทิง)

1.2 สภาพภูมิประเทศและลักษณะภูมิอากาศ

เป็นลักษณะที่ราบลุ่มแม่น้ำอิงและแม่น้ำลาว พื้นที่ส่วนใหญ่ใช้เป็นที่อยู่อาศัยของประชาชน เป็นแหล่งชุมชน พื้นที่รอบนอกจะเป็นสวนไร่นาของชาวบ้าน และพื้นที่ว่าง ประกอบด้วยที่ราชพัสดุ เดิมพื้นที่เขตเทศบาลจะใช้ประกอบการเกษตรกรรมสลับที่อยู่อาศัย ปัจจุบันได้ลดจำนวนลงเป็นพื้นที่ชุมชนเมืองกึ่งชนบท

1.3 สภาพเศรษฐกิจและสังคมโดยภาพรวม

ช่วงอายุและจำนวนประชากร

จำแนกตามช่วงอายุในแบบสอบถาม จปฐ.

ช่วงอายุ	เพศชาย(คน)	เพศหญิง(คน)	รวม(คน)
น้อยกว่า 1 ปีเต็ม	7	7	14
1 ปีเต็ม - 2 ปี	30	23	53
3 ปีเต็ม - 5 ปี	82	72	154
6ปีเต็ม-11ปี	178	152	330
12ปีเต็ม-14ปี	86	95	181
15 ปีเต็ม - 17 ปี	99	113	212
18 ปีเต็ม - 25 ปี	316	364	680
26 ปีเต็ม - 49 ปี	1,235	1,338	2,573
50 ปีเต็ม - 60 ปีเต็ม	816	889	1,705
มากกว่า 60 ปีเต็มขึ้นไป	776	774	1,550
รวม	3,625	3,827	7,452

ลักษณะชุมชนของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเวียงเทิง จะเกาะตัวกันบริเวณทางหลวงจังหวัดหมายเลข 1020 สายเชียงราย – อ.เทิง – อ.เชียงของ และทางหลวงจังหวัดหมายเลข 1020 สายอ.เทิง – อ.เชียงคำ จ.พะเยา โดยมีการปลูกสร้างบ้านเรือนเป็นที่พักอาศัยกระจายอยู่ตามตรอก ซอย ต่าง ๆ ในเขตเทศบาล เกาะกลุ่มประกอบกันเป็นสังคมเมืองกึ่งชนบท มีการช่วยเหลือและพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน สมาชิกในครอบครัวมีจำนวนน้อยลงจากอดีต เนื่องมาจากการแบ่งครอบครัวจากสังคมดั้งเดิมที่เป็นครอบครัวใหญ่ ประชาชนส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพค้าขาย การเกษตรกรรมและรับจ้าง

การเกษตรกรรม ประชาชนส่วนใหญ่ จะปลูกข้าว (ข้าวเหนียว,ข้าวเจ้า) ทำไร่ข้าวโพด ปลูกถั่ว พืชเห็ดฟาง สวนผลไม้และประมงน้ำจืด ลักษณะการประกอบอาชีพเกษตรกรรมส่วนใหญ่จะมีลักษณะต่างคนต่างทำ การรวมกลุ่มยังไม่เหนียวแน่นพอ แรงงานที่ใช้ในการเกษตรมักจะเป็นสมาชิกในครอบครัว และอาจมีการจ้างแรงงานบ้าง การพึ่งพาอาศัยกัน เช่น การลงแขกเกี่ยวข้าว หว่านกล้า ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญคือ ข้าวเหนียว ข้าวเจ้า ข้าวโพด เห็ด ถั่ว และผลไม้ตามลำดับ มูลค่าผลผลิตยังไม่เป็นที่พอใจของเกษตรกร มีการผูกขาดจากพ่อค้าคนกลาง และปัญหาผลผลิตทางการเกษตรไม่มีคุณภาพ ส่งผลให้ราคาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ

มีธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร(ธ.ก.ส.) จำนวน 1 แห่ง

มีสหกรณ์การเกษตรเมืองเทิง จำกัด จำนวน 1 แห่ง

การอุตสาหกรรม

การประกอบกิจการอุตสาหกรรมส่วนใหญ่จะเป็นอุตสาหกรรมครอบครัว การใช้แรงงานภาคอุตสาหกรรมจึงเป็นสมาชิกในครอบครัว เช่น โรงงานทำถ้วยเตี๋ย โรงกลึง โรงพิมพ์ โรงงานวัสดุก่อสร้าง

การพาณิชย์กรรม/การบริการ

การพาณิชย์กรรม ส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพค้าขาย และการประกอบกิจการขนาดเล็ก การบริการมีโรงแรมรีสอร์ต จำนวน 5 แห่ง มีสถานบันเทิง จำนวน 2 แห่ง

การท่องเที่ยว

สถานที่ท่องเที่ยวในเขตเทศบาล ส่วนใหญ่จะเป็นโบราณสถาน เช่น วัดอัมมาตย์ วัดพระนาคแก้ว และบริเวณรอบนอกเขตเทศบาล ได้แก่ วัดพระธาตุดอยจ้อ วัดเสนาหิน ในเขตเทศบาลจะเป็นทางผ่านของนักท่องเที่ยวที่นิยมไปท่องเที่ยว ณ ภูชี้ฟ้า จะมีนักท่องเที่ยวที่ผ่านมาในช่วงฤดูหนาวเป็นจำนวนมาก หากเทศบาลจะพัฒนาให้เป็นจุดพักผ่อนของนักท่องเที่ยว เพื่อเป็นทางเลือกให้นักท่องเที่ยวได้เข้ามาท่องเที่ยวพักผ่อนในเขตเทศบาล อาทิ การจัดลานค้าชุมชน , สวนสุขภาพและลานกีฬา

การปศุสัตว์

การปศุสัตว์ของประชาชนในเขตเทศบาล โดยส่วนใหญ่จะเป็นปศุสัตว์ในครอบครัว เช่น การเลี้ยงสุกร โค กระบือ เป็ด ไก่ ปลา ส่วนใหญ่จะเลี้ยงเป็นอาชีพเสริมหลังจากการว่างงานจากงานหลัก มีการจำหน่ายและบริโภคภายในครอบครัว พื้นที่การปศุสัตว์จะอยู่บริเวณที่อยู่อาศัยของประชาชน มูลค่าผลผลิตทางการปศุสัตว์ขึ้นอยู่กับตลาดการรับซื้อและภาวะเศรษฐกิจ มูลค่าผลผลิตการปศุสัตว์เป็นตัวบ่งชี้ถึงภาวะเศรษฐกิจของชุมชนได้

1.4 ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

การคมนาคม/ขนส่ง

การคมนาคม-ขนส่งในเขตเทศบาลตำบลเวียงเทิง ใช้การคมนาคมขนส่งทางบก มีทางหลวงจังหวัดหมายเลข 1020 (สายเชียงราย-เทิง) และทางหลวงจังหวัดหมายเลข 1021(สายเทิง-เชียงของ) เป็นเส้นทางหลักในการติดต่อระหว่างอำเภอเทิง-อำเภอเชียงของ-อำเภอเชียงคำ-จังหวัดพะเยา ส่วนในเขตเทศบาล ส่วนใหญ่มีสภาพเป็นถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก และบางส่วนเป็นถนนแอสฟัลติกส์ ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของเทศบาล

การจราจร

การจัดระบบจราจรในเขตเทศบาล ได้ขอความร่วมมือและสนับสนุนกับสถานีตำรวจภูธรอำเภอเทิง เกี่ยวกับการจัดระบบระเบียบการจราจรในเขตเทศบาล โดยเทศบาลสนับสนุนงบประมาณในการจัดทำป้ายสัญญาณจราจร อุปกรณ์การจราจรต่าง ๆ บนท้องถนนในเขตเทศบาล ตลอดจนการณรงค์การใช้รถใช้ถนนอย่างปลอดภัย ทั้งนี้เพื่อช่วยลดอุบัติเหตุ ป้องกันการสูญเสียทรัพย์สิน ชีวิต ร่างกายของประชาชน ถนนจราจรสายหลัก คือ ทางหลวงจังหวัดหมายเลข 1020 (เชียงราย-เทิง-เชียงของ) หมายเลข 1021(เทิง-เชียงคำ จ.พะเยา)

การไฟฟ้า

ระบบการจำหน่ายและการบริการไฟฟ้า มีสำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอเทิง เป็นผู้รับผิดชอบครอบคลุมทั้งอำเภอเทิง สามารถให้บริการแก่ผู้ใช้ไฟฟ้าได้ทั่วเขตเทศบาล ซึ่งสามารถจำแนกจำนวนผู้ใช้ไฟฟ้าได้ดังนี้

- หมู่1 ผู้ใช้ไฟจำนวน 797 ราย
- หมู่2 ผู้ใช้ไฟจำนวน 293 ราย
- หมู่14 ผู้ใช้ไฟจำนวน 276 ราย
- หมู่15 ผู้ใช้ไฟจำนวน 376 ราย
- หมู่20 ผู้ใช้ไฟจำนวน 245 ราย
- รวมผู้ใช้ไฟฟ้าทั้งสิ้น จำนวน 1,987 ราย

1.5 ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ทรัพยากรน้ำ

- แม่น้ำอิง
- แม่น้ำลาว

ใช้อุปโภค บริโภค การเกษตรกรรม การประมง การคมนาคม การประปา

ทรัพยากรธรณี

- มีทรัพยากรธรณีที่อาจนำมาใช้ประโยชน์ได้ อาทิ หิน ดิน ทราย ซึ่งขุดลอกมาจากแม่น้ำอิง-ลาว

การประปา

ระบบการจำหน่ายและการบริการประปา มีสำนักงานการประปาส่วนภูมิภาคอำเภอเทิง เป็นผู้รับผิดชอบ สามารถให้บริการแก่ผู้ใช้ประปาในเขตเทศบาลได้อย่างทั่วถึง

การใช้ที่ดิน

ลักษณะการใช้ที่ดินในเขตเทศบาลมีรายละเอียดดังนี้ ที่ดินประเภทที่อยู่อาศัย เกาะกลุ่มหนาแน่น ตามเส้นทางหลวงจังหวัดสาย 1020 และทางหลวงจังหวัดสาย 1021 ทั้งสองข้างถนน ด้านหน้าจะเป็นอาคารพาณิชย์ จากนั้นจะกระจายอยู่ตามซอยต่าง ๆ

ที่ดินประเภทพาณิชยกรรม มีศูนย์กลางพาณิชยกรรมกระจุกอยู่ประมาณตอนกลางของชุมชน ซึ่งจะสลับด้วยร้านค้า สถานที่ราชการ ธนาคาร ตลาด บริเวณแนวทางหลวงจังหวัดหมายเลข 1020 และแนวทางหลวงจังหวัดหมายเลข 1021 เริ่มจากหน้าที่ว่าอำเภอเทิงเป็นต้นไป

ที่ดินประเภทอุตสาหกรรม จะกระจายกันอยู่ตามพื้นที่ต่าง ๆ ในเขตเทศบาล เช่น ร้านซ่อมรถจักรยานยนต์ ซ่อมเครื่องยนต์ โรงพิมพ์ โรงกลึง

ที่ดินประเภทชนบทและเกษตรกรรม เป็นพื้นที่ปลูกไม้ยืนต้น ซึ่งเหลืออยู่เพียงส่วนน้อย

ที่ดินประเภทสถานที่ราชการ สถานศึกษา วัด โรงพยาบาล จะมีกระจายอยู่ทั้งในเขตและนอกเขตเทศบาล

ปัจจุบัน ลักษณะการใช้ที่ดินในเขตเทศบาลส่วนใหญ่ จะมีแนวโน้มพัฒนาเป็นสังคมชุมชนเมือง ซึ่งเทศบาลจะได้ดำเนินการวางแผนพัฒนาด้านการผังเมืองเพื่อเป็นพื้นฐานและการรองรับการขยายตัวของชุมชนเมืองในอนาคต

1.6 การสื่อสารและโทรคมนาคม

ในพื้นที่เขตเทศบาล ได้รับบริการการสื่อสารและโทรคมนาคมจากหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ ดังนี้

- การไปรษณีย์โทรเลข มีสำนักงานไปรษณีย์โทรเลขอำเภอเทิง จำนวน 1 แห่ง

- โทรศัพท์ มีบริษัท ทศท.คอร์ปอเรชั่น จำกัด จำนวน 1 แห่ง

โทรศัพท์สาธารณะ จำนวน 40 แห่ง

- สถานีวิทยุ – โทรทัศน์ เขตเทศบาลสามารถรับสัญญาณการถ่ายทอดทางสถานีโทรทัศน์ จำนวน 7 สถานี คือ ช่อง 3,5,7,9,11,TBS และ UBC

มีเสียงตามสายของหมู่บ้าน จำนวน 7 แห่ง

- ข่ายวิทยุสื่อสาร ใช้เครือข่ายหลักของอำเภอเทิง (ข่ายราชสีห์) , เครือข่ายรองของเทศบาล คือ เครือข่ายคงคา

-มีเครื่องวิทยุสื่อสารเครื่องเล็ก (ส่วนตัว) จำนวน 25 เครื่อง

- บริการสื่อสารของเอกชน มีร้านบริการคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต จำนวน 3 แห่ง

1.7 การศึกษา ศาสนา ประเพณี ศิลปวัฒนธรรม

การศึกษา

ในพื้นที่เทศบาลมีโรงเรียนระดับประถมศึกษา(โรงเรียนเวียงเทิง) จำนวน1 แห่ง ระดับมัธยมศึกษา (โรงเรียนเทิงวิทยาคม) จำนวน 1 แห่งและวิทยาลัย จำนวน 1 แห่ง (วิทยาลัยการอาชีพเทิง)

ศาสนา

ประชาชนในเขตเทศบาลมีการนับถือศาสนาพุทธ ศาสนาคริสต์ และศาสนาอิสลาม แต่ส่วนใหญ่ นับถือศาสนาพุทธ

- ศาสนสถาน มีจำนวน 6 แห่ง ประกอบด้วย

- 1) วัดอามาศย์
- 2) วัดพระนาคแก้ว
- 3) วัดพระเกิดคงคาราม
- 4) วัดพระธาตุดอมจ้อ
- 5) วัดพระธาตุดอมใจ
- 6) วัดศรีมหาโพธิ์

- ขนบธรรมเนียม ประเพณีและศิลปวัฒนธรรม

- 1) ประเพณีสงกรานต์
- 2) ประเพณีแห่เทียนพรรษา
- 3) ประเพณีทอดกฐิน ผ้าป่าสามัคคี
- 4) ประเพณีลอยกระทง
- 5) ตักบาตรขึ้นปีใหม่
- 6) ตักบาตรเทโว
- 7) ตานก๋วยสลาก
- 8) แข่งเรือ
- 9) บายสีสู่ขวัญ
- 10) สะเดาะเคราะห์

1.8 การสาธารณสุข

มีการให้บริการด้านสาธารณสุข โดยมีสถานพยาบาลดังนี้

1) สถานพยาบาลเอกชน	จำนวน 2 แห่ง
2) สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ	จำนวน 1 แห่ง
3) โรงพยาบาลประจำอำเภอ	จำนวน 1 แห่ง
4) ร้านขายยาแผนปัจจุบัน	จำนวน 4 แห่ง

1.9 การสังคมสงเคราะห์และสวัสดิการ

การให้การสงเคราะห์ประชาชน ได้รับการสงเคราะห์จากสำนักงานเทศบาล , สำนักงานประชาสงเคราะห์อำเภอ , กิ่งกาชาดอำเภอ และส่วนราชการอื่น ๆ

มีสวนสุขภาพ และลานกีฬาไว้สำหรับเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ จำนวน 2 แห่ง บริเวณด้านหลังสำนักงานเทศบาลและสวนสาธารณะเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา

มีการจัดตั้งกลุ่มกองทุนสวัสดิการชุมชนเทศบาลตำบลเวียงเทิง มีสมาชิกทั้งสิ้น จำนวน 300 คน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้การช่วยเหลือแก่ประชาชนในเรื่องสวัสดิการ การเกิด แก่ เจ็บ ตาย

การมีส่วนร่วมของประชาชน

มีการแต่งตั้งตัวแทนชุมชน จำนวน 5 หมู่บ้าน เพื่อเป็นตัวแทนของประชาชนในชุมชนมาประสานความร่วมมือในด้านต่าง ๆ ของชุมชน กับเทศบาลให้ประสบผลสำเร็จ

ส่วนที่ 2

สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นตามแผนพัฒนาท้องถิ่น(พ.ศ.2557-2560)

2.1 สรุปผลการดำเนินงานตามงบประมาณที่ได้รับและการเบิกจ่ายงบประมาณในปีงบประมาณพ.ศ.2557-2560

เชิงปริมาณ

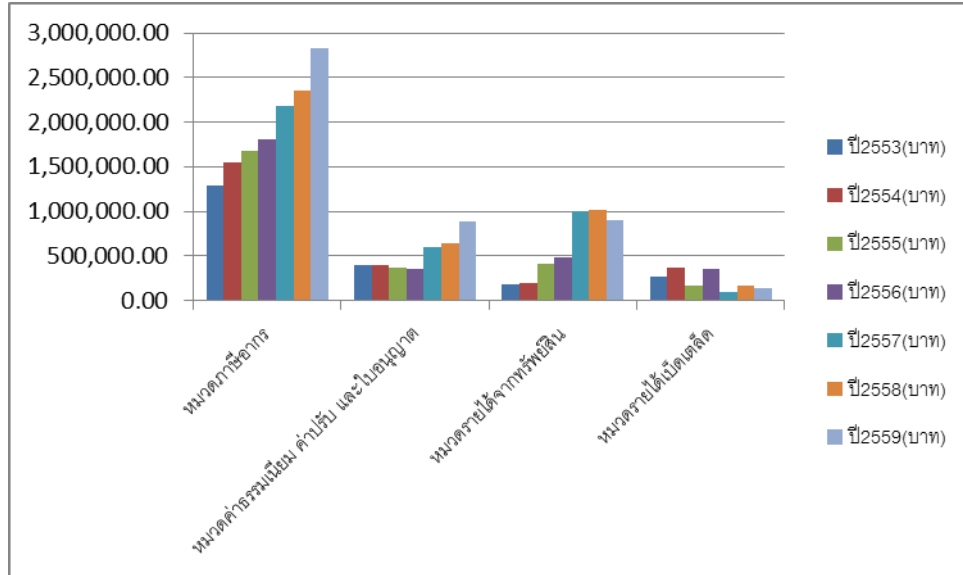
โครงสร้างรายได้ของเทศบาล

ประเภทรายได้	ปี2553	ปี2554	ปี2555	ปี2556	ปี2557	ปี2558	ปี2559
1. รายได้ที่จัดเก็บเอง(บาท)	2,133,724.19	2,511,561.32	2,626,684.31	2,986,021.12	3,873,806.40	4,179,531.09	4,741,237.71
อัตราการเปลี่ยนแปลง(ร้อยละ)	-2.56	15.04	4.38	12.03	22.92	7.89	11.85
สัดส่วนต่อรายรับทั้งหมด(ร้อยละ)	6.52	10.05	8.87	8.39	9.69	9.22	10.75
2. รายได้ที่รัฐบาลจัดเก็บและจัดสรรให้ อปท.(บาท)	12,327,759.78	12,597,781.36	16,665,486.29	18,441,428.21	19,622,328.71	20,485,675.19	20,738,882.12
อัตราการเปลี่ยนแปลง(ร้อยละ)	25.54	2.14	24.41	9.63	6.02	4.21	1.22
สัดส่วนต่อรายรับทั้งหมด(ร้อยละ)	37.69	50.41	56.27	51.8	49.06	45.17	47.03
3. รายได้ที่รัฐบาลอุดหนุนให้อปท.(บาท)	18,250,346.00	9,881,163.00	10,326,761.00	14,173,821.00	16,498,642.00	20,690,394.00	18,621,391.00
อัตราการเปลี่ยนแปลง(ร้อยละ)	28.64	-84.7	4.31	27.14	14.09	20.26	-11.11
สัดส่วนต่อรายรับทั้งหมด(ร้อยละ)	55.79	39.54	34.87	39.81	41.25	45.62	42.22
4. รายได้ทั้งหมด(บาท)	32,711,829.97	24,990,505.68	29,618,931.60	35,601,270.33	39,994,777.11	45,355,600.28	44,101,510.83
อัตราการเปลี่ยนแปลง(ร้อยละ)	25.44	-30.9	15.63	16.8	10.99	-2.77	

โครงสร้างรายได้ที่เทศบาลจัดเก็บเอง

รายได้	ปี2553(บาท)	ปี2554(บาท)	ปี2555(บาท)	ปี2556(บาท)	ปี2557(บาท)	ปี2558(บาท)	ปี2559(บาท)
หมวดภาษีอากร	1,294,035.02	1,544,871.45	1,678,126.78	1,813,045.72	2,180,549.24	2,357,731.21	2,825,265.16
หมวดค่าธรรมเนียม ค่าปรับและใบอนุญาต	389,013.00	401,759.00	371,714.65	348,083.60	603,792.95	641,566.60	881,132.90
หมวดรายได้จากทรัพย์สิน	185,751.17	195,789.03	413,610.78	475,399.80	997,792.21	1,008,369.78	903,633.65
หมวดรายได้เบ็ดเตล็ด	264,925.00	369,141.84	163,232.10	349,492.00	91,672.00	171,863.50	131,206.00
รวมรายได้จัดเก็บเอง	2,133,724.19	2,511,561.32	2,626,684.31	2,986,021.12	3,873,806.40	4,179,531.09	4,741,237.71

รายได้ที่เทศบาลจัดเก็บเอง

รายได้ที่เทศบาลจัดเก็บเอง ภาพรวมมีรายได้เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา จำนวน 3,873,806.40บาท (ตารางที่ 2 และแผนภาพที่ 1) โดยในหมวดภาษีอากรมีรายได้เพิ่มขึ้นจากภาษีโรงเรือนและที่ดิน และภาษีป้าย เนื่องจากมีการพัฒนาขีดความสามารถและเพิ่มระดับความพยายามในการจัดเก็บภาษีอย่างต่อเนื่อง และเพิ่มประสิทธิภาพในการปรับปรุงระบบแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน การติดตามเร่งรัดภาษีอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง รวมถึงการขยายตัวทางเศรษฐกิจของจังหวัดเชียงรายในอัตราที่สูงขึ้น ส่งผลและสนับสนุนให้สามารถจัดเก็บได้มากขึ้น

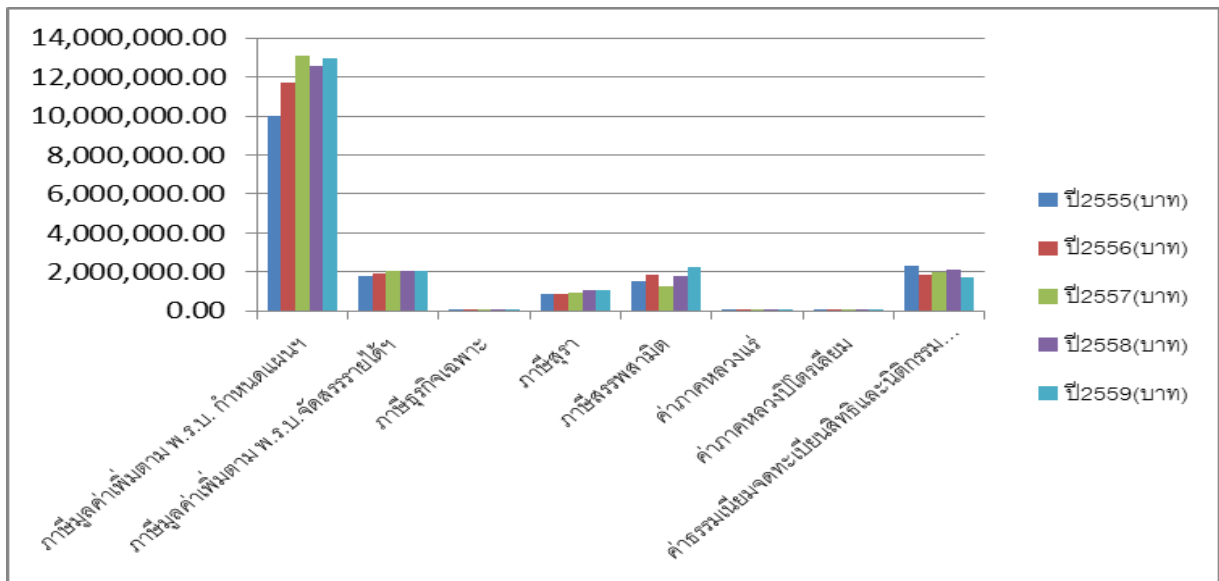
สำหรับหมวดรายได้จากทรัพย์สิน มีรายได้เพิ่มขึ้นจากดอกเบี้ยเงินฝากธนาคาร เนื่องจากเทศบาล มีการบริหารโดยมุ่งเน้นสถาบันการเงินที่ให้ผลตอบแทนระยะสั้น 3 – 6 เดือน ในอัตรดอกเบี้ยที่สูงขึ้น

สำหรับรายได้หมวดค่าธรรมเนียม ค่าปรับและใบอนุญาต ภาพรวมมีรายได้เพิ่มขึ้น ทั้งนี้เป็นผลมาจากการที่ จังหวัดเชียงรายได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติผังเมืองรวม ซึ่งมีผลให้ประชาชนต้องทำการขออนุญาต จากท้องถิ่น ก่อนจะดำเนินการก่อสร้างใดๆ เป็นต้น

รายได้ที่รัฐบาลจัดสรรให้

ประเภท	ปี2553(บาท)	ปี2554(บาท)	ปี2555(บาท)	ปี2556(บาท)	ปี2557(บาท)	ปี2558(บาท)	ปี2559(บาท)
ภาษีมูลค่าเพิ่มตาม พ.ร.บ. กำหนดแผนฯ	9,844,298.59	8,987,632.11	9,969,973.78	11,712,128.07	13,107,479.69	12,573,623.20	12,960,300.36
ภาษีมูลค่าเพิ่มตาม พ.ร.บ. จัดสรรรายได้ฯ	693,447.16	730,758.20	1,761,772.83	1,933,851.90	2,074,331.89	2,049,896.90	2,039,274.40
ภาษีธุรกิจเฉพาะ	12,427.08	34,965.07	107,104.83	89,404.83	99,689.76	91,192.47	116,382.81
ภาษีสุรา	363,675.50	387,184.79	863,724.15	862,167.75	947,046.97	1,058,529.50	1,039,095.91
ภาษีสรรพสามิต	980,288.92	928,739.81	1,552,172.09	1,884,921.29	1,288,171.59	1,823,370.85	2,235,103.88
ค่าภาคหลวงแร่	14,743.93	23,403.93	21,929.06	28,661.89	36,354.04	27,859.30	36,580.72
ค่าภาคหลวงปิโตรเลียม	18,130.60	21,187.45	55,870.55	78,066.48	74,392.77	52,842.43	35,475.13
ค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตาม ประมวลกฎหมายที่ดิน	400,748.00	1,483,910.00	2,332,939.00	1,852,226.00	1,994,862.00	2,110,128.00	1,747,220.00
รวมรายได้ที่รัฐบาลจัดสรรให้ทั้งหมด	12,327,759.78	12,597,781.36	16,665,486.29	18,441,428.21	19,622,328.71	19,787,442.65	20,209,433.21

รายได้ที่รัฐบาลจัดสรรให้

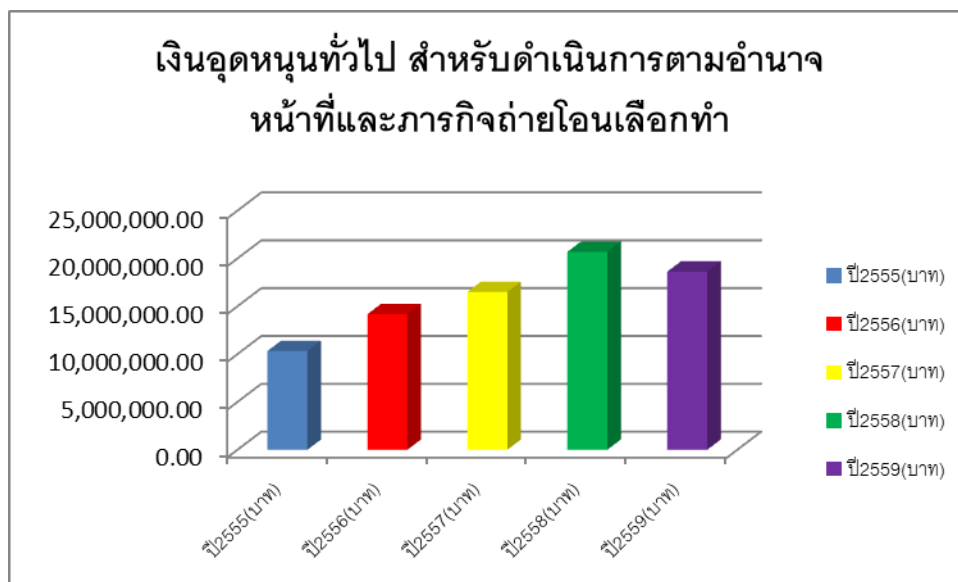
รายได้ที่รัฐบาลจัดเก็บแล้วจัดสรรให้เทศบาล ปัจจัยบวกที่ส่งผลดีต่อการจัดเก็บรายได้ของรัฐบาล ในปีงบประมาณ 2555 ได้แก่ ความต้องการภายในประเทศที่แข็งแกร่งและการฟื้นตัวอย่างรวดเร็วของภาคการผลิต ภายหลังจากวิกฤตทางการเมือง ส่งผลให้ได้รับจัดสรรภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะสูงขึ้น สอดคล้องกับการบริโภค และการลงทุนภาคเอกชนที่ขยายตัวสูงสุด โดยในปีงบประมาณ 2559 ได้รับเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา จำนวน 421,990.56 บาท ภาษีที่ได้รับจัดสรรเพิ่มขึ้นชัดเจนและต่อเนื่อง คือ ภาษีมูลค่าเพิ่มตาม พ.ร.บ. กำหนดแผนฯ ทั้งนี้ จากตารางที่ 3 และแผนภาพที่ 2 พบว่าการ

จัดสรรรายได้ที่รัฐบาลจัดเก็บแล้วจัดสรรให้เทศบาล ขึ้นอยู่กับการบริโภคและนโยบายของแต่ละรัฐบาล ซึ่งไม่มีหลักเกณฑ์ที่แน่นอน บางปีก็เพิ่มขึ้น บางปีก็ลดลง ส่งผลให้ การประมาณการรายได้ของเทศบาลกระทำ ได้ลำบาก แต่เมื่อมองในภาพรวมแล้ว รายได้ที่รัฐบาลจัดเก็บแล้วจัดสรร ให้เทศบาลมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

รายได้จากเงินอุดหนุนทั่วไป

ประเภท	ปี2555(บาท)	ปี2556(บาท)	ปี2557(บาท)	ปี2558(บาท)	ปี2559(บาท)
เงินอุดหนุนทั่วไป สำหรับ ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่และ ภารกิจถ่ายโอนเลือกทำ	10,326,761.00	14,173,821.00	16,498,642.00	20,690,394.00	18,621,391.00
อัตราการเปลี่ยนแปลง(ร้อยละ)	4.31	27.14	14.09	-11.111	

รายได้จากเงินอุดหนุนทั่วไป

ภาพรวมรายได้จากเงินอุดหนุนทั่วไป (ตารางที่ 4 และแผนภาพที่ 3) พบว่ายอดรวมมีแนวโน้มสูงขึ้น แต่เมื่อวิเคราะห์ในรายละเอียดของเงินอุดหนุนแต่ละประเภทแล้ว พบว่ารัฐบาลมีการ

เปลี่ยนแปลงนโยบายในการ จัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไป ระหว่างเงินอุดหนุนทั่วไป (ตามภารกิจถ่ายโอนเลือกทำ) กับเงินอุดหนุนทั่วไปกำหนด วัตถุประสงค์และเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ โดยรัฐบาลได้กำหนดหลักเกณฑ์วิธีการจัดสรรให้เป็นไปตามประกาศ คณะกรรมการกระจายอำนาจ ซึ่งในข้อเท็จจริงตั้งแต่ปีงบประมาณ 2555 – 2559 รัฐบาลจัดสรรรายได้ประเภท เงินอุดหนุนทั่วไปกำหนดวัตถุประสงค์และเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ เพิ่มมากขึ้น แต่ในทางตรงกันข้ามรัฐบาลก็จัดสรร เงินอุดหนุนทั่วไป (ตามภารกิจถ่ายโอนเลือกทำ) ลดน้อยลงไปด้วยเช่นกัน ด้วยเหตุนี้จึงทำให้เทศบาลมีรายได้จาก เงินอุดหนุนทั่วไป (ตามภารกิจถ่ายโอนเลือกทำ) ไม่เพียงพอในการนำไปดำเนินการตามอำนาจหน้าที่และภารกิจ ที่กำหนดไว้ตามกฎหมายเพื่อขับเคลื่อนนโยบายไปสู่การปฏิบัติในระดับท้องถิ่น

2. สถานการณ์ด้านรายจ่าย

ในปีงบประมาณ 2559 เทศบาลมีรายจ่ายทั้งสิ้น จำนวน 33,476,602.14 บาท เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา จำนวน 2,496,324.63 บาท คิดเป็นสัดส่วนเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.46 รายจ่ายของเทศบาล แยกเป็น งบกลางจำนวน 1,198,887.90 บาท งบเงินอุดหนุนจำนวน 3,553,430.53 บาท งบดำเนินงานจำนวน 11,499,516.86 บาท งบบุคลากรจำนวน 12,858,574.08 บาท งบลงทุนจำนวน 2,978,800.00 บาท งบรายจ่ายอื่น จำนวน 2,978,800.00 บาท (ตารางที่ 5) เมื่อพิจารณาตามประเภทของรายจ่ายตามงบประมาณ พบว่ารายจ่ายด้านบุคลากรของเทศบาลอยู่ใน ระดับที่สูงถึงร้อยละ 38.41 ซึ่งสูงกว่า รายจ่ายเพื่อการลงทุน ร้อยละ 29.51 (แผนภาพที่ 4)

โครงสร้างรายจ่ายในภาพรวม

รายการ	ปี2555(บาท)	ปี2556(บาท)	ปี2557(บาท)	ปี2558(บาท)	ปี2559(บาท)
งบกลาง	1,193,457.50	1,222,917.35	1,198,887.90	1,527,671.93	1,254,523.94
งบเงินอุดหนุน	1,631,060.00	2,162,324.19	3,553,430.53	3,805,737.35	4,438,802.15
งบดำเนินงาน	9,702,492.72	12,025,752.40	11,499,516.86	12,449,654.14	12,903,362.50
งบบุคลากร	9,290,605.08	11,005,083.57	12,858,574.08	14,601,801.24	15,386,707.65
งบลงทุน	860,113.00	4,554,700.00	2,978,800.00	11,000.00	4,081,925.00
งบรายจ่ายอื่น	9,000.00	9,500.00	1,387,392.77	5,403,792.00	11,000.00
รวมจ่ายจริงทั้งหมด	22,686,728.30	30,980,277.51	33,476,602.14	37,799,656.66	38,076,321.24

ดุลการคลัง

ในปีงบประมาณ 2559 เทศบาลมีงบประมาณเกินดุลรวมทั้งสิ้น จำนวน 1,838,817.11 บาท คิดเป็นร้อยละ 4.60 (ตารางที่ 7) และ พบว่าในช่วงปีงบประมาณ 2555 – 2559 ดุลการคลังรวมเกินดุล เนื่องจากเทศบาลมีการรายรับเพิ่มเป็นจำนวนมาก ส่วนยอดการใช้จ่ายนั้นพบว่าเทศบาลมีการใช้จ่ายงบประมาณจริงน้อยกว่าที่ประมาณการไว้อย่างต่อเนื่องในทุกปี ซึ่งในปี 2559 มียอดการใช้จ่ายน้อยกว่าที่ประมาณการไว้ร้อยละ 12.19 (ตารางที่ 8) แต่จากการวิเคราะห์การใช้จ่ายงบประมาณในแต่ละปีพบว่า มียอดการใช้จ่ายงบประมาณเพิ่มขึ้นในทุกปี อัตราการเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 43.51

ดุลการคลัง

รายการ	ปี2555(บาท)	ปี2556(บาท)	ปี2557(บาท)	ปี2558(บาท)	ปี2559(บาท)
ประมาณการรายรับ	27,683,457.00	34,895,120.00	38,155,960.00	43,552,323.00	43,361,992.00
รายรับจริง	29,618,931.60	35,601,270.33	39,994,777.11	45,355,600.28	44,101,510.83
ประมาณการรายจ่าย	27,683,457.00	34,895,120.00	38,155,960.00	43,552,323.00	43,361,992.00
รายจ่ายจริง	22,686,728.30	30,980,277.51	33,476,602.14	37,799,656.66	38,076,321.24

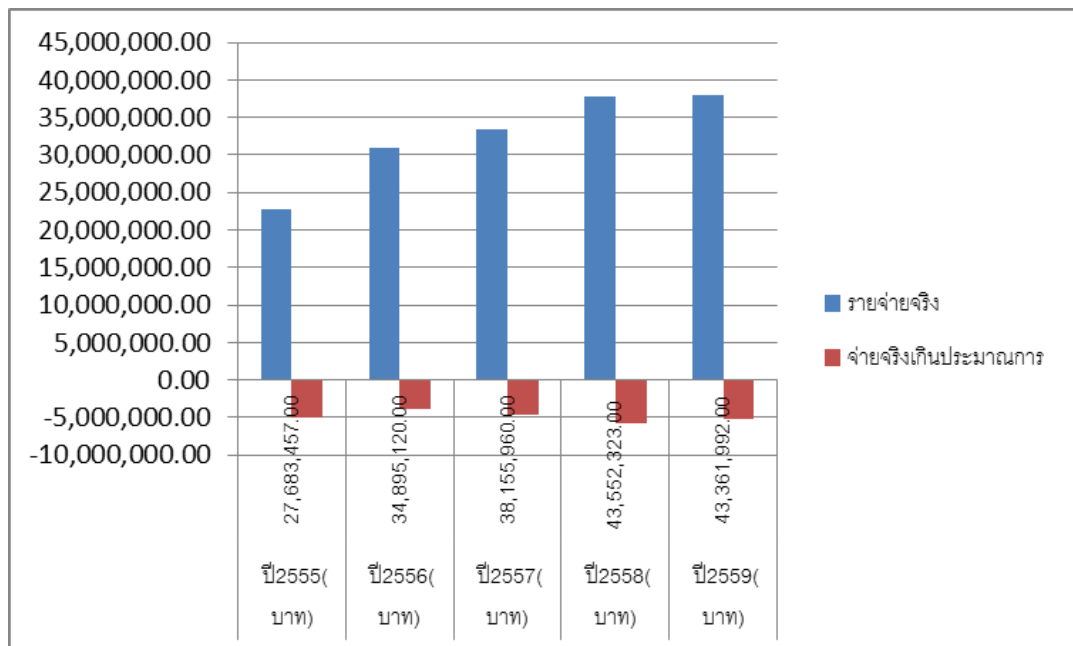
เปรียบเทียบดุลการคลัง

รายการ	ปี2555(บาท)	ปี2556(บาท)	ปี2557(บาท)	ปี2558(บาท)	ปี2559(บาท)
ประมาณการรายรับ	27,683,457.00	34,895,120.00	38,155,960.00	43,552,323.00	43,361,992.00
รายรับจริง	29,618,931.60	35,601,270.33	39,994,777.11	45,355,600.28	44,101,510.83
รับจริงเกินประมาณการ	1,935,474.60	706,150.33	1,838,817.11	1,803,277.28	739,518.83
คิดเป็นร้อยละ	6.53	1.98	4.60	3.98	1.68

เปรียบเทียบ ส่วนต่างรายจ่ายจริงกับประมาณการรายจ่าย

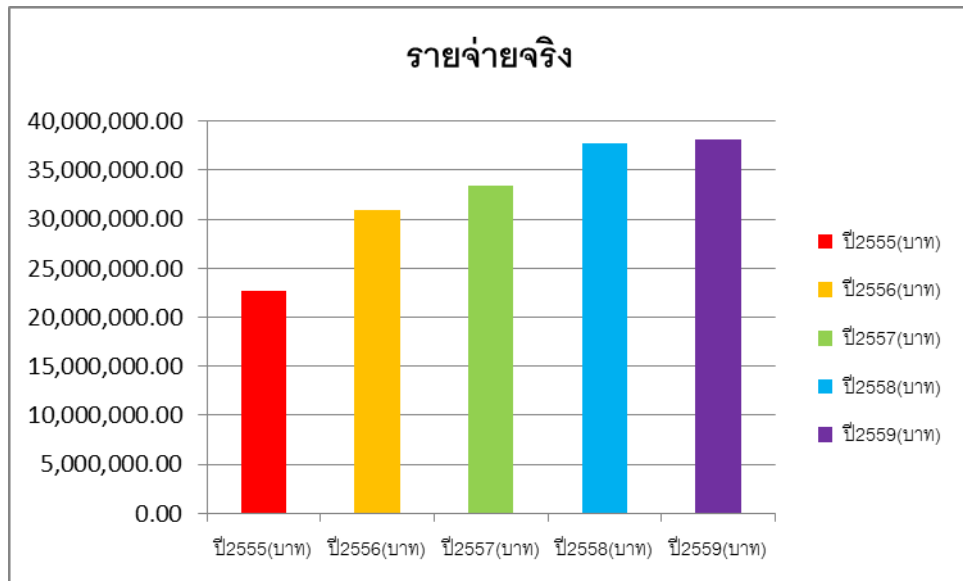
รายการ	ปี2555(บาท)	ปี2556(บาท)	ปี2557(บาท)	ปี2558(บาท)	ปี2559(บาท)
ประมาณการรายจ่าย	27,683,457.00	34,895,120.00	38,155,960.00	43,552,323.00	43,361,992.00
รายจ่ายจริง	22,686,728.30	30,980,277.51	33,476,602.14	37,799,656.66	38,076,321.24
จ่ายจริงเกินประมาณการ	-4,996,728.70	-3,914,842.49	-4,679,357.86	-5,752,666.34	-5,285,670.76
คิดเป็นร้อยละ	-22.02	-12.64	-13.98	-15.22	-13.88

เปรียบเทียบ ส่วนต่างรายจ่ายจริงกับประมาณการรายจ่าย

อัตราเฉลี่ยรายจ่ายในแต่ละปี

เงินสะสม

จากข้อมูลยอดเงินสะสม (ตารางที่ 9) แสดงให้เห็นว่าในปีงบประมาณ 2557 เทศบาลมียอดค่าใช้จ่ายเงินสะสมรวม จำนวน 1,539,317.48 บาท มียอดเพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ 2556 จำนวน 59,317.48 บาท คิดเป็นร้อยละ 3.85 ณ วันที่ 30 กันยายน 2557

การใช้จ่ายเงินสะสม

รายการ	ปี2553(บาท)	ปี2554(บาท)	ปี2555(บาท)	ปี2556(บาท)	ปี2557(บาท)
เงินสะสมรวม	2,575,629.00	5,043,300.00	2,215,140.00	1,480,000.00	1,539,317.48
อัตราการเปลี่ยนแปลง คิดเป็นร้อยละ	N#A	48.93	(127.67)	(49.67)	3.85

2.2 ผลที่ได้รับจากการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ.2557-2560

ตารางสรุปการดำเนินการตามโครงการในแผนพัฒนาสามปี พ.ศ.2557

ยุทธศาสตร์	จำนวนโครงการทั้งหมด (โครงการ)	ดำเนินการแล้ว (โครงการ)	คิดเป็นร้อยละของโครงการทั้งหมดในแต่ละด้าน	ยังไม่ได้ดำเนินการ (โครงการ)	คิดเป็นร้อยละของโครงการทั้งหมดในแต่ละด้าน	อยู่ระหว่างการดำเนินการ (โครงการ)	คิดเป็นร้อยละของโครงการทั้งหมดในแต่ละด้าน
ด้านสาธารณูปโภคพื้นฐาน	32	13	40.6	18	56.3	1	2.5
ด้านเศรษฐกิจ	4	2	50.0	2	50.0	0	0.0
ด้านสิ่งแวดล้อม	13	5	38.5	8	61.5	0	0.0
ด้านการศึกษา อนุรักษ์ฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น	55	34	61.8	21	38.2	0	0.0
ด้านสังคมและคุณภาพชีวิต	22	16	72.7	6	27.3	0	0.0
ด้านการเมืองและการบริหาร	16	12	75.0	4	25.0	0	0.0
รวมทั้งสิ้น	142	82	57.7	59	41.5	1	2.4

ตารางแสดงผลการดำเนินโครงการตามแผนพัฒนาสามปี ประจำปีพ.ศ.2558

ยุทธศาสตร์ด้าน	จำนวนโครงการทั้งหมดตามแผนพัฒนาสามปี พ.ศ.2558 (โครงการ)	มาจากแผนชุมชน/ประชาคมจำนวน (โครงการ)	คิดเป็นร้อยละ	ได้รับการอนุมัติงบประมาณจำนวน (โครงการ)	คิดเป็นร้อยละ	ดำเนินโครงการเสร็จสิ้นจำนวน (โครงการ)	คิดเป็นร้อยละ
สาธารณสุขปกพื้นฐาน	14	14	100.00 %	14	100 %	14	100.00 %
เศรษฐกิจ	4	4	100.00 %	4	100 %	4	100.00 %
สิ่งแวดล้อม	5	5	100.00 %	5	100 %	5	100.00 %
การศึกษาและวัฒนธรรม	31	31	100.00 %	31	100 %	31	100.00 %
สังคมและคุณภาพชีวิต	15	15	100.00 %	15	100 %	15	100.00 %
การเมืองการบริหาร	16	16	100.00 %	16	100 %	16	100.00 %
รวม	85	85	100 %	85	100 %	85	100.00 %

แสดงบัญชีสรุปผลการนำโครงการในแผนพัฒนาปีพ.ศ.2559 มาสู่การปฏิบัติ

จำนวนโครงการทั้งหมดที่บรรจุในแผนพัฒนาปี2559(ก)	จำนวนโครงการที่ดำเนินการโดยใช้งบประมาณรายจ่ายประจำปี 2559(ข)	จำนวนโครงการที่ดำเนินการโดยใช้งบประมาณนอกงบประมาณ (ค)	รวมโครงการที่ดำเนินการทั้งสิ้น	คิดเป็นร้อยละ (ง)	รวมโครงการที่ยังไม่ได้ดำเนินการ	คิดเป็นร้อยละ	นำมาจากแผนชุมชน/ประชาคมทั้งสิ้น(จ)	คิดเป็นร้อยละ
123 โครงการ	102 โครงการ	2 โครงการ	104 โครงการ	84.55 %	19 โครงการ	15.45 %	94 โครงการ	76.42 %

เชิงคุณภาพ

ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ด้านโครงสร้างพื้นฐานสามารถพัฒนาหรือปรับปรุงได้ โดยการจัดการเงินงบประมาณ ให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน และในส่วนของพื้นที่เขตติดต่อกับตำบลข้างเคียง หรือ โครงการ/กิจกรรมที่เกินศักยภาพ ได้จัดทำแผนและประสานแผนพัฒนาเพื่อดำเนินการของงบประมาณสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น

- 1.ดำเนินการก่อสร้าง ปรับปรุง เส้นทางคมนาคมให้สะดวก ท่อถึง และครอบคลุมทุกหมู่บ้าน
- 2.ดำเนินการก่อสร้างท่อเหลี่ยม และวางท่อระบายน้ำ เพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วมขัง
- 3.ดำเนินการขยายเขตไฟฟ้าให้ครบทุกครัวเรือน และขยายเขตไฟฟ้าสาธารณะให้ครอบคลุมทุกพื้นที่
- 4.ดำเนินการขุดลอกคลอง สระเก็บน้ำ จัดหาแหล่งกักเก็บน้ำ และจัดหาเครื่องกรองน้ำสะอาด

สำหรับการอุปโภค บริโภค

ด้านเศรษฐกิจ

สำหรับภาคการเกษตร เทศบาลตำบลเวียงเทิงเห็นความสำคัญเป็นอย่างมาก และได้ดำเนินการจัดสรรงบประมาณ จัดทำโครงการ/กิจกรรมในภาคการเกษตร อีกทั้งเพิ่มพูนความรู้ให้กับเกษตรกร ซึ่งเทศบาลตำบลเวียงเทิงพยายามตอบสนองความต้องการ ทั้งในด้านเครื่องมือในการแปรรูปผลิตภัณฑ์ และความรู้ในการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร และสถานที่จำหน่ายสินค้าที่มั่นคงถาวร ลานตากผลผลิตทางการเกษตร เครื่องคัดเมล็ดพันธุ์ข้าวปลูก เพื่อเพิ่มคุณภาพของผลผลิต ลดความชื้นก่อนที่จะจำหน่าย เพิ่มมูลค่า

สินค้า ลดปัญหาการกวดราคาผลผลิต เช่น ข้าวเปลือก เป็นต้น และมุ่งเน้นการส่งเสริมการลดต้นทุนการผลิต

ด้านสังคม

เทศบาลตำบลเวียงเทิง ได้ดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนทั้งทางด้านสาธารณสุข จัดวิทยากรอบรมให้ความรู้ ความเข้าใจ และจัดให้มีอาสาสมัครสาธารณสุขคอยดูแลด้านสาธารณสุขภายในหมู่บ้านของตนเอง และประสานมายังเทศบาลตำบลเวียงเทิง เพื่อให้ความช่วยเหลือ และจัดให้มีโครงการด้านสาธารณสุขในหมู่บ้านต่าง ๆ อย่างทั่วถึง ส่วนในด้านการลดปัญหาต่างๆ ในเด็กและเยาวชน ก็พยายามปลูกฝังจิตสำนึกที่ดี ทั้งเรื่อง คุณธรรม จริยธรรม ให้เด็กและเยาวชนเล็งเห็นความสำคัญในถิ่นที่อยู่บ้านเกิด อาชีพดั้งเดิม ส่วนเรื่องของยาเสพติดก็จัดอบรมให้สามารถลดปัญหาหลงได้ และการส่งเสริมจริยธรรมของเด็กและเยาวชน มีการส่งเสริมโดยการอบรมทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียน การจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชน การส่งเสริมกิจกรรมด้านประเพณีและวัฒนธรรม ทั้งที่ดำเนินการเองและจัดงบประมาณอุดหนุน ด้านสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ และนันทนาการ เทศบาลตำบลเวียงเทิง ก็ได้ส่งเสริมกีฬาในชุมชนโดยปรับปรุงสนามกีฬาในชุมชนและสนับสนุนอุปกรณ์กีฬาในการฝึกซ้อมและแข่งขัน หรือมีการส่งตัวแทนให้เป็นนักกีฬาระดับหมู่บ้าน อำเภอ และระดับจังหวัด ส่วนสถานที่หรือสวนสาธารณะของเทศบาลตำบลเวียงเทิง จัดส่งเสริมการปลูกต้นไม้ในชุมชนและที่สาธารณะต่าง ๆ การเพิ่มพื้นที่สีเขียวในพื้นที่สาธารณะประโยชน์ ลดมลภาวะ โลกร้อน ทำให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ได้รับบริการสาธารณสุขอย่างทั่วถึง เด็กเยาวชน ได้รับการปลูกฝังให้อยู่ในจริยธรรม มีความสนใจในประเพณีของท้องถิ่นอันดีงาม มีลูกหลานสานต่ออาชีพเกษตรกรรมอย่างภาคภูมิใจ และมีสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ สถานที่เล่นกีฬา ออกกำลังกายและนันทนาการอย่างเพียงพอ และใช้พื้นที่สาธารณะประโยชน์หรือพื้นที่ว่างเปล่าให้เกิดประโยชน์สูงสุด

ด้านการเมือง-การบริหาร

เทศบาลตำบลเวียงเทิง จัดให้มีการประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ และส่งเสริมให้ประชาชนมีความสนใจในการเมืองการบริหาร โดยใช้สื่อต่าง ๆ จัดอบรมแกนนำในหมู่บ้าน และส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองการบริหาร โดยการจัดตั้งกลุ่มตัวแทนของหมู่บ้านในด้านต่าง ๆ ส่วนในด้านบุคลากรของเทศบาลตำบลเวียงเทิง ได้จัดให้มีการส่งเสริม พัฒนาระบบการทำงาน โดยการส่งอบรมอย่างต่อเนื่องเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและมีทัศนคติที่ดีในการทำงาน สร้างแรงจูงใจให้กับผู้ปฏิบัติงาน ทำให้มีขวัญและกำลังใจในการทำงาน และให้ทุกคนยึดถือปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลอย่างแท้จริง ส่วนด้านการพัฒนาการจัดเก็บรายได้ จัดให้มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการชำระภาษี การต่อใบอนุญาตต่างๆ และการปฏิบัติตามเทศบัญญัติ การปรับปรุงด้านแผนที่ภาษีให้สามารถจัดเก็บได้อย่างทั่วถึง ยุติธรรมและครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมด เร่งรัดการจัดเก็บให้ครบถ้วนตามกำหนดเวลา อีกทั้งออกเทศบัญญัติเพื่อปรับปรุงอัตราการจัดเก็บ ให้เหมาะสมต่อสถานการณ์ปัจจุบันและเพียงพอต่อการพัฒนาตำบล สามารถสร้างความตระหนักให้ประชาชนเล็งเห็นความสำคัญของการมีส่วนร่วมในด้านการเมือง การบริหาร และสนใจที่จะมีส่วนร่วมกิจกรรมที่ทางเทศบาลจัดขึ้น ผู้บริหาร บุคลากร ของเทศบาลตำบลเวียงเทิง ได้รับการพัฒนาสามารถปฏิบัติงาน อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้การบริการที่ดี สะดวก รวดเร็ว รวมถึงเทศบาลตำบลเวียงเทิงสามารถจัดเก็บรายได้อย่างทั่วถึง และครบถ้วน เป็นธรรม เพื่อมีรายได้ให้เพียงพอต่อการบริหารงาน และมีการส่งเสริมและสนับสนุนกลุ่มอาชีพหรือลงทุนใน โครงการ/กิจกรรม เพื่อก่อให้เกิดการสร้างงานและกระจายรายได้ได้อย่างยั่งยืน

ส่วนที่ 3

ยุทธศาสตร์ของเทศบาลตำบลเวียงเทิง

1. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

1.1 แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี(พ.ศ.2560 - 2579)

ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นจะต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาว และกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วน ให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้นจึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาวเพื่อถ่ายทอด แนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่อง และมีการบูรณาการและสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคมในการ ขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ และบรรลุวิสัยทัศน์“ประเทศไทยมีความ มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือคติพจน์ ประจำชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศ พัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ดีกินดีสังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็น กรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ 20 ปี ต่อจากนี้ไป จะประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ได้แก่

- (1) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง
- (2) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
- (3) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน
- (4) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
- (5) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (6) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

(1) **ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง** ความมั่นคงเป็นเรื่องที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาในทุกมิติ โดยเฉพาะการเจริญเติบโตและความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ความเชื่อมั่นกับนานาชาติทั้งด้านการลงทุนและการท่องเที่ยว และความสงบสุขของสังคมโดยรวม ดังนั้น เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศ ลด/ป้องกันภัยคุกคามจากภายนอก และสร้างความเชื่อมั่นในอาเซียนและประชาคมโลก มีกรอบกลยุทธ์ที่ต้องให้ความสำคัญ ดังนี้

(1.1) เสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติ และการปกครองระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สร้างจิตสำนึกของคนในชาติให้มีความจงรักภักดีและธำรงรักษาสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

(1.2) ปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศ ขจัดคอร์รัปชัน สร้างความเป็นธรรม ลดความเหลื่อมล้ำ

กระจายอำนาจ และสร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

(1.3) ป้องกันและแก้ไขการก่อความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ เน้นเสริมสร้างกระบวนการสันติสุขและแนวทางสันติวิธี ขจัดความขัดแย้ง ลดความรุนแรง ตามแนวทาง “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา”

(1.4) บริหารจัดการชายแดน โดยพัฒนาความร่วมมือเป็นหุ้นส่วนยุทธศาสตร์ความมั่นคง ร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน พัฒนาพื้นที่ชายแดน พื้นที่ศักยภาพตรวจคนเข้าเมือง เสริมสร้างความสัมพันธ์ด้านวัฒนธรรมเร่งรัดจัดทำหลักเขตแดน แก้ไขปัญหาพื้นที่ทับซ้อน การลักลอบเข้าเมือง

(1.5) พัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยคุกคามข้ามชาติ ลดผลกระทบจากภัยก่อการร้าย และเสริมสร้างความมั่นคงทางเทคโนโลยีสารสนเทศและไซเบอร์

(1.6) พัฒนาเสริมสร้างศักยภาพกองทัพ ปรับโครงสร้างกำลังและยุทธโศปกรณ์ที่เหมาะสม พัฒนาระบบงานข่าวกรองให้มีประสิทธิภาพ พร้อมสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน

(1.7) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และการปกป้องรักษาผลประโยชน์แห่งชาติทางทะเล รวมทั้งเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารและพลังงาน

(1.8) ปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวตั้งสู่แนวนานมากขึ้น กำหนด/ปรับแก้กฎหมายให้เอื้อต่อการดำเนินงาน และให้ความสำคัญกับการติดตามประเมินผลเป็นระยะๆ และต่อเนื่อง

(2) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (Growth & Competitiveness) เพื่อให้ไทยหลุดพ้นจากประเทศรายได้ปานกลาง จำเป็นต้องเพิ่มอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) อยู่ที่ร้อยละ 5.0- 6.0 ต่อปี ในอีก 15 ปี และรายได้ต่อหัวเพิ่มขึ้นเป็น 12,400 ดอลลาร์ต่อปี ดังนั้น ประเทศต้องมีแนวทางในการดำเนินงานที่สำคัญ ดังนี้

(2.1) สมรรถนะทางเศรษฐกิจ เศรษฐกิจไทยยังคงมีความเสี่ยงที่ต้องเผชิญ อาทิ เศรษฐกิจโลกยังฟื้นตัวล่าช้า การเปลี่ยนแปลงทางการเงินในตลาดโลก และการเปลี่ยนแปลงของราคาพลังงาน เป็นต้น ดังนั้นจึงต้อง สร้างความแข็งแกร่งของปัจจัยพื้นฐานและการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจมหภาคที่เหมาะสม ดังนี้

(2.1.1) รักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่น โดยดำเนินนโยบายการคลังและการเงินให้มีความสอดคล้องกัน รักษาวินัยการเงินการคลังและเสถียรภาพของอัตราแลกเปลี่ยน และสร้างความเชื่อมั่นในต่างประเทศโดยการเผยแพร่ข้อมูลที่ถูกต้อง

(2.1.2) ส่งเสริมการค้าและการลงทุน ทั้งภาครัฐและเอกชนที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศและยุทธศาสตร์จังหวัดที่สะท้อนความต้องการและศักยภาพของพื้นที่

(2.2) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ ประเทศไทยมีฐานการผลิตที่หลากหลาย ที่ยังสามารถพัฒนาคุณภาพให้เป็นการก้าวข้ามขีดเคลื่อนเศรษฐกิจที่สำคัญได้ แต่ยังคงเผชิญกับปัญหา ซึ่งต้องเร่งดำเนินการแก้ไขดังนี้

(2.2.1) เสริมสร้างฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน โดยฟื้นฟู ดูแลรักษาฐานทรัพยากรธรรมชาติควบคู่กับการใช้ประโยชน์อย่างสมดุล และให้เกษตรกรและชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการ ฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้มีความอุดมสมบูรณ์ทั้งดินและที่ดิน แหล่งน้ำ และความหลากหลายทางชีวภาพ แก้ไขปัญหาการขาดแคลนที่ดินทำกิน และจัดทำพระราชบัญญัติคุ้มครองพื้นที่เกษตรกรรม เพื่อให้เป็นฐานการผลิตการเกษตรที่มั่นคงในการประกอบอาชีพการเกษตรและความมั่นคงด้านอาหาร

(2.2.2) เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตร โดยอาศัยองค์ความรู้ทางวิชาการ เกษตร เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อเพิ่มความแม่นยำของระบบจัดการการผลิตและการตลาด ทำการเกษตรเป็นแปลงใหญ่มากขึ้นและเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมใหม่ ใช้เครื่องจักรกลการเกษตรและเทคโนโลยีที่ทันสมัย เพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุนการผลิตการเกษตรโดยวิจัยและพัฒนาพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ และเทคโนโลยีการผลิตให้ได้ผลผลิตสูง และสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศโลก สร้าง ระบบเตือนภัยการเกษตร พัฒนาระบบการผลิตที่มีคุณภาพ มาตรฐานและปลอดภัย ทั้งมาตรฐาน ภายในประเทศและมาตรฐานอาเซียนและยอมรับในระดับสากล และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(2.2.3) ส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่รูปแบบเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและเกี่ยวข้องกับระบบนิเวศมากขึ้น เช่น เกษตรที่ปลอดภัย เกษตรทฤษฎีใหม่ วนเกษตร เกษตรผสมผสาน เกษตรอินทรีย์ และเกษตรธรรมชาติ เป็นต้น พัฒนาสหกรณ์การเกษตรให้เข้มแข็ง เพื่อเป็นกลไกการช่วยเหลือเกษตรกรสมาชิกและชุมชนในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคเกษตรกรรม และสร้างเกษตรกรรุ่นใหม่เข้าสู่ภาคเกษตร บริหารจัดการเชิงธุรกิจตลอดห่วงโซ่การผลิตให้เกษตรกรมีการเชื่อมโยงกับผู้ประกอบการมากขึ้น มีการทำการเกษตรแบบพันธสัญญาที่เป็นธรรม แทนการผลิตแบบอิสระที่มีความเสี่ยงด้านราคาสินค้าเกษตร

(2.2.4) พัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ พัฒนาอุตสาหกรรมส่งออกที่มีศักยภาพสูง โดยจะผลักดันไทยเป็นฐานการผลิตและการส่งออกลำดับต้นและชิ้นส่วน พร้อมทั้งเน้นการสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยการยกระดับมาตรฐานและพัฒนาผลิตภัณฑ์เฉพาะ พัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจและบุคลากรและเทคโนโลยีการผลิต ตลอดจนสร้างความเข้มแข็งให้กับผู้ประกอบการไทย นอกจากนี้จะพัฒนาไทยให้เป็นฐานการผลิต การพัฒนา เทคโนโลยีเพื่อผลิตสินค้าที่มีความละเอียดสูงและการส่งออกเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ที่สำคัญ พร้อมทั้งมีตราสินค้าเป็นของไทยและเป็นที่ยอมรับในเอเชีย

(2.2.5) การสร้างรายได้จากการท่องเที่ยว โดยพัฒนากลุ่มเมืองท่องเที่ยว และผลักดันให้ไทยเป็นศูนย์กลางท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ รวมทั้งขับเคลื่อนการท่องเที่ยวให้สามารถสร้างรายได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยจะให้ความสำคัญกับการตลาด การดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ พัฒนาระบบโลจิสติกส์เพื่อการท่องเที่ยว สร้างความเชื่อมั่นและความปลอดภัย และพัฒนาท่องเที่ยวเชิงศิลปะและวัฒนธรรม เชื่อมโยงสินค้า OTOP กับการท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและสปา

(2.2.6) ศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพ พัฒนาไทยเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพของภูมิภาคอาเซียน เพื่อสร้างรายได้แล้วนำไปยกระดับคุณภาพบริการเพื่อลดความเหลื่อมล้ำภายในประเทศโดยการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านบริการด้านสุขภาพ (Health Services) โดยเฉพาะในโรงพยาบาลเอกชนที่มีความพร้อม และส่งเสริมและพัฒนาสถานบริการสุขภาพ (Wellness Health) เช่น สปาและนวดแผนไทย เป็นต้น ในแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ รวมทั้งเพิ่มศักยภาพในการผลิตยาสมุนไพรและผลิตภัณฑ์สมุนไพรให้ได้ มาตรฐานและส่งเสริมการตลาดในเชิงรุก ตลอดจนพัฒนาให้ไทยเป็นศูนย์กลางการศึกษาวิชาการ และงานวิจัย ด้านการแพทย์ของภูมิภาค

(2.3) พัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน ผลจากการวิเคราะห์ของทั้ง World Economic Forum (WEF) และ International Institute for Management Development (IMD) พบว่าศักยภาพของผู้ประกอบการไทยส่วนใหญ่เมื่อเทียบกับต่างประเทศยังไม่สูง จึงจำเป็นต้องเร่งพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการทั้งวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก ผู้ประกอบการสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์และวิสาหกิจชุมชน โดยมีแนวทางในการดำเนินการที่สำคัญ ดังนี้

(2.3.1) พัฒนาทักษะและองค์ความรู้ของผู้ประกอบการไทย ในการสร้างสรรค์สินค้าและบริการรูปแบบใหม่ให้มีจุดเด่นและสามารถต่อยอดด้วยความคิดและนวัตกรรม รวมทั้งสร้างความได้เปรียบจากความหลากหลายและเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมและความเป็นไทย เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดไลฟ์สไตล์ และก้าวทันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก ตลอดจนส่งเสริมสถาบันการศึกษาในท้องถิ่นให้เป็นแหล่งรวบรวมและศึกษาเกี่ยวกับภูมิปัญญาชาวบ้าน ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีความเป็นเอกลักษณ์และพัฒนาผลิตภัณฑ์ ให้มีความหลากหลาย เพื่อสนองตอบผู้บริโภคทุกระดับ และรณรงค์ส่งเสริมประชาสัมพันธ์ให้ผู้ประกอบการเห็นความสำคัญ ในการสร้างเครื่องหมายการค้าของตนเอง และสร้างภาพลักษณ์สินค้าไทยให้เป็นที่ยอมรับของคนทั่วโลก

(2.3.2) พัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสู่สากล (SMEs) ให้มีการรวมกลุ่มคลัสเตอร์ที่เข้มแข็งเพื่อเป็นพลังขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทย ด้วยการพัฒนาปัจจัยแวดล้อมให้เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจ และเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน อาทิ พัฒนาและยกระดับผู้รับช่วงผลิต และพัฒนาผลิตภัณฑ์ และประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มมูลค่า เป็นต้น รวมทั้งส่งเสริมให้เติบโตอย่างสมดุลตามศักยภาพของพื้นที่ด้วยการกำหนดธุรกิจที่มีศักยภาพและเชื่อมโยงเครือข่ายธุรกิจในแต่ละพื้นที่ เพิ่มมูลค่าสินค้าและบริการด้วยภูมิปัญญาและเอกลักษณ์ของท้องถิ่น ตลอดจนสนับสนุน SMEs ที่มีศักยภาพขยายการลงทุนไปในต่างประเทศ

(2.3.3) ยกระดับศักยภาพของสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ไทยให้ก้าวไกลสู่สากล เป็นช่องทางในการสร้างงาน สร้างรายได้ให้กับชุมชน โดยจะปรับเปลี่ยนแนวทางการพัฒนาจากการพัฒนาตลาด มาเป็นตลาดนำการพัฒนา โดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญคือ หนึ่ง การส่งเสริม OTOP ตามกลุ่ม (Segment) ได้แก่ กลุ่มดาวเด่นสู่สากลจะให้ความสำคัญกับพัฒนามาตรฐานสู่สากลและการสร้างแบรนด์ กลุ่มเอกลักษณ์ เน้นเสริมสร้างจุดเด่นและความต่างที่ตรงใจลูกค้าและสร้างแบรนด์และกลุ่มพัฒนาเข้าสู่ตลาด

แข่งขัน เน้นการเพิ่มผลผลิตยกระดับมาตรฐานและขยายตลาด กลุ่มสุดท้ายคือกลุ่มปรับตัวเข้าสู่ห่วงโซ่การผลิต จะเน้นการพัฒนาผลิตภัณฑ์และทักษะ ตลอดจนขยายตลาดและค้นหาความเก่ง สอง การเพิ่มประสิทธิภาพการขับเคลื่อนโครงการ OTOP ด้วยการปรับโครงสร้างคณะกรรมการอำนวยการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์แห่งชาติ ให้สอดคล้องกับการส่งเสริมตามกลุ่มและบทบาทหลักเกณฑ์การประเมินระดับผลิตภัณฑ์และการคัดสรรสุดยอดผลิตภัณฑ์ OTOP รวมทั้งตั้งศูนย์กลางสนับสนุน OTOP

(2.3.4) พัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสหกรณ์ เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน และกลุ่มประชาชน/เกษตรกรในชุมชน ให้เป็นฐานรากสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งให้สามารถพึ่งพาตนเอง โดยในส่วนของการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน จะเน้นการพัฒนามาตรฐานผลิตภัณฑ์ สร้างเครือข่ายตลาด จัดตั้งกองทุนวิสาหกิจชุมชน ส่งเสริมการเรียนรู้ในการประกอบวิสาหกิจชุมชน และเตรียมความพร้อมของเจ้าหน้าที่รัฐ เพื่อสนับสนุนวิสาหกิจชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ สำหรับการพัฒนาศหกรณ์จะให้ความสำคัญกับเพิ่มศักยภาพการ เชื่อมโยงระบบการผลิตกับตลาด ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้ระบบสหกรณ์เป็นกลไกในการพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมชุมชน รวมทั้งพัฒนาการเรียนรู้และทักษะการสหกรณ์สู่วิถีชีวิตประชาชนนอกระบบการศึกษา

(2.4) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมือง โดย

(2.4.1) เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน พัฒนาเป็นฐานการผลิตใหม่ กระจายกิจกรรมเศรษฐกิจและความเจริญสู่ภูมิภาค สร้างความมั่นคงในพื้นที่ชายแดนเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ทั้งในด้านการผลิตร่วมและช่องทางการตลาดร่วมกัน

(2.4.2) พื้นที่เศรษฐกิจบริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก (ESB) พัฒนาเป็นฐานการผลิตที่ใช้เทคโนโลยีสูง มีบริการทันสมัย ใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน

(2.4.3) พื้นที่เมืองศูนย์กลางความเจริญ พัฒนาเป็นเมืองที่มีประสิทธิภาพ ปลอดภัย และน่าอยู่ ใช้พลังงานและทรัพยากรอย่างประหยัด จัดการสิ่งแวดล้อมเมืองอย่างเหมาะสม รองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีอนาคต มีระบบรางเชื่อมโยงเมืองศูนย์กลางความเจริญทั่วประเทศ บริหารจัดการโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีขีดความสามารถสูง

(2.5) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน โดย

(2.5.1) ด้านการขนส่ง ให้ความสำคัญกับการปรับเปลี่ยนรูปแบบการขนส่งสินค้าทางถนน ส่งเสริมการขนส่งที่ต้นทุนต่ำ รวมทั้งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินทางและขนส่ง ไปสู่เมืองศูนย์กลางของภูมิภาคทั่วประเทศและเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน และพัฒนาอุตสาหกรรมระบบรางและอุตสาหกรรมซ่อมบำรุงอากาศยานและการผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน เพื่อสร้างฐานอุตสาหกรรมใหม่ของประเทศ

(2.5.2) ด้านความมั่นคงทางพลังงาน พัฒนาให้มีความมั่นคงในราคาที่เหมาะสม โดยกระจายประเภทของเชื้อเพลิง ส่งเสริมพลังงานทดแทนตามศักยภาพรายพื้นที่ อาศัยความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี

เพื่อเสริมสร้างศักยภาพด้านพลังงาน พึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืนและนำไปสู่การสร้างอุตสาหกรรมที่จะเป็นฐานเศรษฐกิจใหม่ของประเทศ รวมทั้งเชื่อมโยงแหล่งพลังงานกับประเทศในอาเซียนเพื่อให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางซื้อขายพลังงานในภูมิภาค

(2.5.3) ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ICT ที่เป็นอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงให้ทันสมัยและกระจายทั่วถึง พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญระดับมาตรฐานสากล เพิ่มขีดความสามารถของอุตสาหกรรม ICT และใช้ ICT ในการสร้างนวัตกรรมบริการภาครัฐแบบบูรณาการ ประยุกต์ ICT เพื่อสร้างความเข้มแข็งของภาคการผลิต การศึกษาและพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์

(2.5.4) การวิจัยและพัฒนา มีเป้าหมายที่เพิ่มสัดส่วนค่าใช้จ่ายวิจัยและพัฒนาไม่น้อยกว่าร้อยละ 3 โดยมีสัดส่วนรัฐต่อเอกชน 20:80 โดยบูรณาการงานวิจัยระหว่างหน่วยงานวิจัยหลักของประเทศ และสนับสนุนวิจัยที่มุ่งเป้าตอบสนองความต้องการในการพัฒนาประเทศ อาทิ ข้าว มันสำปะหลัง ยางพารา โลจิสติกส์ และโซ่อุปทาน อาหารแปรรูป และสุขภาพและชีวเวชศาสตร์ อากาศยาน และผลิตภัณฑ์ไบโอเบส รวมทั้งงานวิจัย เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรม นอกจากนี้จะเพิ่มจำนวนบุคลากรด้านวิจัยและพัฒนาเป็น 70 คนต่อประชากร 10,000 คน เช่น พัฒนานักวิจัยและสนับสนุนนักเรียนทุนรัฐบาลทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตลอดจนเพิ่มประสิทธิภาพแก้ไขปัญหาการขาดแคลนบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในภาคการผลิตและบริการ เป็นต้น

(2.6) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลก โดย

(2.6.1) สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนากับประเทศในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาชาติทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคี และต่อยอดความร่วมมือกับประเทศยุทธศาสตร์/มีศักยภาพและประเทศในอนุภูมิภาค เพื่อส่งเสริมความมั่นคงในอนุภูมิภาค ภูมิภาคและในระดับโลก และความเจริญก้าวหน้า และลดความเหลื่อมล้ำอย่างยั่งยืนร่วมกันในทุกมิติ

(2.6.2) ส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจการให้บริการทางการศึกษา การให้บริการด้านการเงิน การให้บริการด้านสุขภาพ การให้บริการด้านโลจิสติกส์และการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา รวมทั้งเป็นฐานความร่วมมือในเอเชีย

(2.6.3) ส่งเสริมและสนับสนุนการลงทุนและการดำเนินธุรกิจของนักลงทุน และผู้ประกอบการไทยในต่างประเทศ

(2.6.4) ส่งเสริมความร่วมมือกับภูมิภาคและนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านพลังงาน ด้านอาหาร ด้านสิ่งแวดล้อม และการบริหารจัดการภัยพิบัติในรูปแบบต่าง ๆ รวมทั้งการป้องกันภัยในทุกรูปแบบ

(2.6.5) ส่งเสริมบทบาทการเป็นผู้ประสานประโยชน์ในการเชื่อมโยงและถ่วงดุลระหว่างกลุ่มอำนาจต่างๆ และแก้ไขปัญหาความแตกต่างทางเศรษฐกิจของประเทศในภูมิภาค โดยการดำรงความสัมพันธ์ที่ดีกับประเทศและองค์กรระหว่างประเทศทั้งในและนอกภูมิภาคอย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งส่งเสริมการขยาย

ความร่วมมือระหว่างอนุภูมิภาคและภูมิภาคกับประเทศนอกภูมิภาค บนหลักของการรักษาคุณภาพของการปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มมหาอำนาจต่าง ๆ

(2.6.6) เพิ่มบทบาทและการมีส่วนร่วมของไทยในองค์การระหว่างประเทศ ในการผลักดันการพัฒนาในอนุภูมิภาคและภูมิภาค รวมทั้งประเทศกำลังพัฒนาในภูมิภาคอื่น ๆ และให้ความช่วยเหลือทั้งในด้านการเงินและทางเทคนิคกับประเทศกำลังพัฒนาในการพัฒนาความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจสังคมและการพัฒนาทุนมนุษย์

(2.6.7) สนับสนุนการเปิดเสรีทางการค้า ทั้งในระดับทวิภาคี ภูมิภาคและพหุภาคี และส่งเสริมการค้ากับกลุ่มประเทศกำลังพัฒนาในภูมิภาคเดียวกัน (Intra-Regional Trade) มากขึ้น เปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดท่าทีเจรจาการค้าระหว่างประเทศ เร่งรัดการใช้ประโยชน์จากข้อตกลงที่มีผลบังคับใช้แล้ว ตลอดจนใช้โอกาสจากการเปิดเสรีการค้าและการลงทุน รวมทั้งวางแนวทางป้องกันผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น

(2.6.8) สร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ และให้ความรู้ความเข้าใจด้านการต่างประเทศและผลประโยชน์ที่มีต่อการพัฒนาประเทศต่อภาคส่วนต่างๆและสาธารณชนไทย รวมทั้งดำเนินการเชิงรุกในการสร้างความเข้าใจความเชื่อมั่นและภาพลักษณ์ที่ดีและศักยภาพทางเศรษฐกิจและด้านอื่นๆของประเทศไทย

(3) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (Inclusive Growth)

เพื่อพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม โดยมีเป้าหมายที่จะพัฒนาคนให้มีคุณภาพและมีความมั่นคงทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม มีโอกาสในการเข้าถึง ทรัพยากรอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม และมีการพัฒนาสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการมีคุณภาพชีวิตที่ดีในสังคมสูงวัย โดยมีแนวทางในการดำเนินงานที่สำคัญ ดังนี้

(3.1) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยให้เอื้อต่อการพัฒนาคน โดยเสริมสร้างศักยภาพและบทบาทหน้าที่ของสถาบันครอบครัว ในการบ่มเพาะ วางรากฐานจริยธรรม คุณธรรมของสมาชิกในครอบครัว การสร้างความอบอุ่นและความมั่นคงให้ครอบครัว และการสร้างความสมดุลระหว่างการทำงาน และชีวิตส่วนตัว

(3.2) การพัฒนาศักยภาพคนในทุกช่วงวัยให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ โดยช่วงวัยเด็ก ตั้งแต่แรกเกิดให้มีพัฒนาการที่สมวัยในทุกด้าน วัยเรียน วัยรุ่น ให้มีทักษะการเรียนรู้ทักษะชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นภายใต้บริบทสังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรม วัยแรงงาน ให้มีการพัฒนายกระดับสมรรถนะฝีมือแรงงานเพื่อสร้างผลิตภาพเพิ่มให้กับประเทศ วัยผู้สูงอายุ ให้มีการทำงานที่เหมาะสมตามศักยภาพและประสบการณ์ มีรายได้ในการดำรงชีวิต มีการสร้างเสริมและฟื้นฟูสุขภาพเพื่อป้องกันหรือชะลอความทุพพลภาพและโรคเรื้อรังต่างๆ ที่จะ ก่อให้เกิดภาระแก่ปัจเจกบุคคล ครอบครัวและระบบบริการสุขภาพ

(3.3) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม โดยสร้างความ

มั่นคงทางด้านรายได้และการออม กระจายทรัพยากรให้ทั่วถึงและเป็นธรรม ทั้งในด้านบริการสาธารณสุขขั้นพื้นฐานและฐานทรัพยากรต่างๆ โดยเฉพาะในกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและกลุ่มด้อยโอกาส เช่น การเข้าถึงปัจจัยการผลิต/ที่ดินทำกินของเกษตรกรรายย่อย การได้รับบริการด้านการศึกษาและสาธารณสุขที่มีคุณภาพของเด็กยากจน และการสร้างหลักประกันทางรายได้ให้กับแรงงานนอกระบบที่มีรายได้น้อย เป็นต้น รวมทั้งการจัดรูปแบบสวัสดิการพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย (customized welfare) ที่คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจ และสังคมที่แตกต่างกัน โดยมีแนวทางการรับภาระค่าใช้จ่ายร่วมกัน (cost sharing)

(3.4) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึง โดยการปฏิรูปโครงสร้างและระบบบริหารจัดการการศึกษา จัดโครงสร้างจัดการการศึกษาใหม่เพื่อสร้างความรับผิดชอบต่อ ผลลัพธ์ (Accountability) ปฏิรูประบบการคลังด้านการศึกษา เพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษา โดยการจัดสรรงบประมาณตรงสู่ผู้เรียน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา ปรับระบบการผลิตและพัฒนาครูผู้สอน พัฒนาระบบการประเมินและการรับรองคุณภาพที่เน้นผลลัพธ์ที่ตัวผู้เรียน รวมทั้งให้มีการ ปฏิรูประบบการเรียนรู้โดยมุ่งจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างสมรรถนะกำลังคนทั้งระบบ ตั้งแต่ระดับปฐมศึกษาจนถึงการ เรียนรู้ตลอดชีวิต การวิจัยและการใช้เทคโนโลยีและสื่อเพื่อการเรียนรู้

(3.5) การพัฒนาระบบสุขภาพ บูรณาการระบบหลักประกันสุขภาพภาครัฐ 3 กองทุน เพื่อให้เกิดความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการ มีการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ และลดความเหลื่อมล้ำในระบบหลักประกันสุขภาพภาครัฐ พัฒนาการบริหารจัดการระบบสุขภาพด้วยการมีและใช้ระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารทรัพยากรด้านสาธารณสุข การส่งเสริมการอภิบาลระบบสุขภาพในลักษณะเครือข่ายที่มีการใช้ทรัพยากรร่วมกัน การสนับสนุนความร่วมมือกันระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนาระบบบริการที่มีการลงทุน และใช้ทรัพยากรร่วมกัน การส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการแพทย์เพื่อรองรับการเป็นสังคมผู้สูงอายุ รวมทั้งการสร้างโอกาสในการเป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติทั้งในด้านศูนย์กลางบริการสุขภาพ (Medical Service Hub) ศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ (Wellness Hub) ศูนย์กลางยาและผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ (Product Hub) และศูนย์กลางบริการวิชาการและงานวิจัย (Academic Hub) โดยนำรายได้กลับมาใช้ยกระดับคุณภาพบริการสาธารณสุขภายในประเทศ ตลอดจนส่งเสริมการให้ความสำคัญกับมิติสุขภาพในทุกนโยบายสาธารณะ (Health in All Policies) เพื่อสร้างความเข้าใจและตระหนักถึงผลกระทบของนโยบายสาธารณะที่มีต่อสุขภาพของประชาชน

(3.6) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย โดยเตรียมการด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งแวดลอมที่เอื้อต่อผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาส อาทิ ระบบผังเมืองและที่อยู่อาศัย การพัฒนาระบบคมนาคมขนส่ง การจัดการพื้นที่สาธารณะที่มีความปลอดภัยและเข้าถึงได้ง่ายสำหรับประชาชนทุกกลุ่ม การให้บริการทางสังคม ตลอดจนการพัฒนานวัตกรรมในการใช้ชีวิตประจำวันสำหรับผู้สูงอายุ

(3.7) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมและทุนทางวัฒนธรรม โดยการฟื้นฟูบทบาทสถาบันศาสนาในการส่งเสริมศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรมตามหลักคำสอนทางศาสนา การธำรงรักษา

วัฒนธรรมที่ดั่งงามเพื่อเป็นฐานรากที่เข้มแข็งในสังคมท่ามกลางวัฒนธรรมที่หลากหลาย และการบริหารจัดการทุนทางวัฒนธรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ

(4)ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Growth)

เพื่อให้ไทยมีการเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน และตั้งเป้าหมายที่จะลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (Greenhouse Gas :GHG) ในภาคเศรษฐกิจและเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ร้อยละ 40 ของพื้นที่ทั้งหมด (128 ล้านไร่) โดยมีแนวทางในการดำเนินงานที่สำคัญ ดังนี้

(4.1)พัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในทุกภาคเศรษฐกิจ เพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก โดยส่งเสริมการผลิตพลังงานสะอาด นำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารจัดการและการอนุรักษ์พลังงาน ตลอดจนกำหนดกฎระเบียบและสร้างกลไกให้ทุกภาคส่วนใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับประชาชนเกี่ยวกับการพัฒนาและการประหยัดพลังงานอย่างถูกต้องและต่อเนื่อง

(4.2)พัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ จะให้ความสำคัญกับการจัดตั้งคณะกรรมการส่วนกลางและระดับพื้นที่ เพื่อดูแลและประสานการพัฒนาสู่เมืองอุตสาหกรรมนิเวศ บรรลุให้เป็นแผนพัฒนาของจังหวัดและพื้นที่ สนับสนุนและผลักดันให้โรงงานปฏิบัติสู่อุตสาหกรรมสีเขียว และปรับกฎระเบียบให้เอื้อต่อการพัฒนา สำหรับการพัฒนาเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมจะเน้นการเพิ่มศักยภาพเมืองด้านสิ่งแวดล้อมและพัฒนาพื้นที่เพื่อเชื่อมโยงโอกาสจากอาเซียน ซึ่งเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมีหลายรูปแบบ เช่น เมืองอุตสาหกรรมนิเวศ เมืองเกษตรสีเขียว เมืองคาร์บอนต่ำ เมืองยั่งยืนของอาเซียน เป็นต้น

(4.3)การรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยอนุรักษ์และฟื้นฟูพื้นที่ป่าเพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศและเป็นแหล่งดูดซับคาร์บอน และวางแผนบริหารจัดการน้ำ แก้ปัญหาอุทกภัยและภัยแล้งอย่างบูรณาการ อีกทั้งเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศด้วยการพัฒนาองค์ความรู้และเครื่องมือในการบริหารจัดการ พัฒนาบุคลากรและองค์กรและวิจัยและพัฒนาเพื่อรับมือ ป้องกัน เฝ้าระวังและเตือนภัยพิบัติทางธรรมชาติ ตลอดจนสร้างความร่วมมือที่ดีในอาเซียนในการบริหารจัดการ และใช้ประโยชน์ทรัพยากรร่วมกัน แก้ไขปัญหาหมอกพิษข้ามแดน และสนับสนุนการเติบโตที่ไม่ส่งผลกระทบต่อ สิ่งแวดล้อม

(4.4)นโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม เพื่อส่งเสริมให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ลดปัญหาหมอกพิษ ลดการใช้ทรัพยากร และลดภาระงบประมาณภาครัฐเพื่อแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม โดยจัดให้มีภาษีสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ภาษีการปล่อยมลพิษและภาษีเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ กำหนดค่าธรรมเนียมการจัดการมลพิษและภาษีผลิตภัณฑ์และค่าธรรมเนียมผลิตภัณฑ์ ที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ตลอดจนพัฒนาระบบการวางเงินประกันความเสี่ยงหรือความเสียหายต่อ สิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการจัดซื้อจัดจ้างที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(5) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ เกิดประสิทธิผล มีความคุ้มค่า โปร่งใส และเกิดความเป็นธรรมในการให้บริการสาธารณะและเพื่อให้สอดคล้องกับทิศทางและบริบทการเปลี่ยนแปลงของโลก โดยมีแนวทางในการดำเนินงานที่สำคัญ ดังนี้

(5.1) การเพิ่มประสิทธิภาพภาครัฐ โดยการปรับโครงสร้างระบบราชการให้สามารถตอบสนองการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของประชาชนได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ เช่น พัฒนา e-government และ e-service เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานและให้บริการ เป็นต้น และพัฒนาและบริหารกำลังคนภาครัฐ เพื่อปรับบทบาทให้สอดคล้องกับภารกิจที่มีอยู่และเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน เช่น พัฒนาหลักสูตรและ ดำเนินการฝึกอบรมต่างๆ จัดทำร่างยุทธศาสตร์บริหารกำลังคนภาครัฐ วิเคราะห์อัตรากำลังคนภาครัฐตาม ยุทธศาสตร์ประเทศ เป็นต้น รวมทั้งลดปัญหาคอร์รัปชัน เพื่อสร้างความโปร่งใสในการบริหารจัดการภาครัฐ และ สร้างความเชื่อมั่นศรัทธาในการบริหารงานของหน่วยงานภาครัฐ เช่น สร้างและใช้หลักธรรมาภิบาลในการ บริหารงาน และลดขั้นตอนในการทำงาน นำระบบ ICT มาใช้ในการดำเนินงาน ตลอดจนปฏิรูปกฎหมายให้ ทันสมัยเพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

(5.2) การบูรณาการการบริหารจัดการเชิงพื้นที่ ให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาของยุทธศาสตร์ประเทศ โดยการสร้างความเชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์ประเทศ ยุทธศาสตร์กระทรวง ยุทธศาสตร์จังหวัด และกลุ่มจังหวัด และแผนพัฒนาอำเภอ ท้องถิ่น ชุมชน และหมู่บ้าน ผ่านคณะกรรมการคณะทำงานทุกระดับ

(5.3) การบริหารจัดการข้อมูลและการบูรณาการองค์ความรู้ในภาคราชการทั้งที่เป็นองค์ความรู้ในประเทศและของต่างประเทศ พัฒนาระบบการบริหารจัดการและบูรณาการข้อมูลและองค์ความรู้ภาคราชการที่จำเป็นแก่บุคลากรในภาคราชการ นักลงทุน และประชาชนทั่วไป รวมทั้งเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการประชาชนด้วยระบบ e-Service โดยแบ่งเป้าหมายการดำเนินงานออกเป็น 2 ระยะ ได้แก่ ระยะแรก เพื่อพัฒนาระบบการบริหารจัดการข้อมูลและรวบรวมองค์ความรู้ภาคราชการเพื่อสนับสนุนการพัฒนาเป็น e-Government เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการแก่หน่วยงานราชการ นักลงทุน และประชาชนทั่วไป และในระยะต่อไป (2557-2561) จะพัฒนารูปแบบการให้บริการประชาชนด้วยระบบ e-Service ผ่านทางสื่อใหม่ (New media) เช่น Mobile Application e-book และ Social Network เป็นต้น

ปัจจัยและเงื่อนไขภายในประเทศ ได้แก่

(1) การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรผู้สูงอายอย่างสมบูรณ์ ในระยะเวลา 15 - 20 ปีต่อจากนี้ ไป จะมีนัยยะที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ กำลังคนในวัยเด็กและวัยแรงงานลดลง ผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ย่อมส่งผลกระทบต่อศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ รูปแบบการใช้จ่าย การลงทุนและการออม ตลอดจน ค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ ความมั่นคงทางสังคมและคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ

(2) ข้อจำกัดด้านทรัพยากร ทั้งด้านแรงงานและทรัพยากรธรรมชาติที่มีนัยยะต่อต้นทุนการผลิตและสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ของประชาชน

(3) ปัญหาความเหลื่อมล้ำในมิติต่าง ๆ ที่มีนัยยะต่อการสร้างความสามัคคีสมานฉันท์ในสังคม ความจำเป็นในการลงทุนเพื่อยกระดับบริการทางสังคมและโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง และการปฏิรูป กฎระเบียบและกฎหมายที่ทำให้เกิดความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำ

(4) ความอ่อนแอของการบริหารราชการแผ่นดิน ที่มีนัยยะต่อความจำเป็นในการปฏิรูประบบราชการและ การเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดี

สำหรับเงื่อนไขปัจจัยภายนอกที่สำคัญและท้าทายต่ออนาคตของประเทศไทยในระยะ 20 ปีข้างหน้า ที่สำคัญ ๆ ได้แก่

(1) กระแสโลกาภิวัตน์ที่เข้มข้นขึ้นอย่างต่อเนื่องและมีความเสี่ยงและท้าทายมากขึ้นจากการเคลื่อนย้าย อย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้และเทคโนโลยี และสินค้าและบริการ

(2) การรวมกลุ่มเศรษฐกิจในภูมิภาคนำไปสู่ความเชื่อมโยงทุกระบบในขณะที่ศูนย์รวมอำนาจทางเศรษฐกิจโลกเคลื่อนย้ายมาสู่เอเชีย

(3) การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของโลกส่งผลให้เกิดโอกาสทางธุรกิจใหม่ ๆ แต่มีความเสี่ยงให้เกิดการแย่งชิง แรงงานและเงินทุน

(4) เทคโนโลยีที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างฉับพลัน (Disruptive technology) จะกระทบกับธุรกิจ และการดำรงชีวิตของคน

(5) ภาวะโลกร้อนก่อให้เกิดภัยธรรมชาติที่ทวีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น

(6) น้ำมันมีปริมาณลดลง ราคาแพงขึ้น และการผลิตพืชพลังงานทดแทนจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคง ทางอาหารของโลก

(7) ความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง

(8) การยึดถือหลักการบริหารจัดการที่ดีและระบอบประชาธิปไตยและสิทธิมนุษยชนที่มีความเข้มข้นมากขึ้น

1.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12

วิสัยทัศน์

จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 และกรอบหลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยึดหลักสมดุล ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกัน

อย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

เป้าหมายการพัฒนาประเทศ

1. การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

- (1) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 5.0
- (2) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ในปี 2564 เพิ่มขึ้นเป็น 317,051 บาท (9,325 ดอลลาร์) และ 301,199 บาท (8,859 ดอลลาร์) ต่อคนต่อปี
- (3) ผลผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ 2.5 ต่อปี
- (4) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ 8.0 (การขยายตัวของการลงทุนภาครัฐ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 10 และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ 7.5 ในขณะที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 4.0 ต่อปี)

2. การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัย อย่างมีคุณภาพ

- (1) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (Socio Economic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- (2) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ
- (3) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

3. การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

- (1) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น
- (2) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

4. การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- (1) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม
- (2) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (3) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (4) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- (5) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปสงค์และอุปทานของน้ำ

5. การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

- (1) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วม
- (2) ขจัดการทุจริตคอร์รัปชัน

(3) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

กรอบยุทธศาสตร์แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ฉบับที่ 12 ประกอบด้วย 10 ยุทธศาสตร์หลัก ดังนี้

1) **ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์** พัฒนาคนทุกช่วงวัยเพื่อให้คนไทยเป็นคนดี คนเก่ง มีระเบียบวินัย และมีคุณภาพชีวิตที่ดี โดยเฉพาะการพัฒนาและดูแลผู้สูงอายุที่จะมีส่วนสูงชันในสังคม สูงวัยทั้งการสร้างงานที่เหมาะสม การฟื้นฟูและดูแลสุขภาพเพื่อชะลอความทุพพลภาพและโรคเรื้อรัง การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อสังคมสูงวัย มุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพคน เพื่อเป็นฐานการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศและรองรับการลดลงของขนาดกำลังแรงงาน โดยการยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 การป้องกันและควบคุมปัจจัยทางสังคมที่กำหนดสุขภาพเพื่อสร้างสุขภาวะที่ดี การสร้างความอยู่ดีมีสุขให้ครอบครัวไทย รวมทั้งการเสริมสร้างบทบาทของสถาบันทางสังคมและทุนทางวัฒนธรรมในการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในสังคม

2) **ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม** มุ่งเน้นการลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติเพื่อสร้างความปลอดภัยในสังคม การสร้างโอกาสให้ทุกคนในสังคมไทยสามารถเข้าถึงทรัพยากรแหล่งทุนในการประกอบอาชีพ เพื่อยกระดับรายได้และขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานราก การเข้าถึงบริการทางสังคมของรัฐอย่างมีคุณภาพ ท้าวมั่น และเป็นธรรม อาทิ การสร้างโอกาสการเข้าถึงการศึกษาและการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคนได้เต็มตามศักยภาพ สามารถประกอบอาชีพและดำรงชีวิตได้โดยมีความใฝ่รู้และทักษะที่เหมาะสม เน้นการเรียนรู้เพื่อสร้างสัมมาชีพในพื้นที่ การจัดรูปแบบบริการสุขภาพและสวัสดิการทางสังคมขั้นพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย การพัฒนาระบบบริการสาธารณะให้มีคุณภาพ และมีช่องทางการเข้าถึงที่หลากหลาย รวมทั้งพัฒนาระบบยุติธรรมชุมชน การเพิ่มศักยภาพกองทุนยุติธรรมเพื่อสร้างโอกาสการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค ซึ่งจะนำไปสู่การลดความยากจนและความเหลื่อมล้ำอันจะนำไปสู่การลดความขัดแย้งในสังคมไทย

3) **ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน** ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการนโยบายการเงินและนโยบายการคลัง โดยรวมถึงการปฏิรูปภาษีทั้งระบบเพื่อรักษาเสถียรภาพและเพิ่มประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ การปรับโครงสร้างทั้งห่วงโซ่คุณค่าในภาคเกษตรอุตสาหกรรม บริการ การลงทุน เพื่อต่อยอดการสร้างมูลค่าเพิ่มของสาขาการผลิตและบริการ ที่เป็นฐานการเติบโตทางเศรษฐกิจในปัจจุบัน พร้อมทั้งวางรากฐานการพัฒนาทุนมนุษย์ องค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมรวมทั้งกฎระเบียบเพื่อสร้างความเข้มแข็งของสาขาการผลิตและบริการใหม่ และเศรษฐกิจดิจิทัลภายใต้เงื่อนไขการรักษาสิ่งแวดล้อมและการใช้ประโยชน์จากศักยภาพของพื้นที่ โดยเฉพาะภาคการผลิตและบริการที่มีศักยภาพ ที่จะเป็นฐานสำคัญสำหรับการพัฒนาประเทศในอนาคต เช่น อุตสาหกรรมแปรรูป เกษตรและอาหาร อุตสาหกรรมและบริการ สร้างสรรค์ อุตสาหกรรมบนฐานชีวภาพ อุตสาหกรรมอากาศ

ยาน อุตสาหกรรมระบบราง อุตสาหกรรมหุ่นยนต์ ธุรกิจบริการสุขภาพ ธุรกิจบริการทางการเงิน ธุรกิจการจัดประชุมและนิทรรศการนานาชาติ ธุรกิจภาพยนตร์ การศึกษานานาชาติ ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ศูนย์ปฏิบัติการประจำภูมิภาค เป็นต้น

ทั้งนี้โดยจะให้ความสำคัญกับรูปแบบการพัฒนาในรูปคลัสเตอร์ การสร้างความเชื่อมโยงการผลิตและบริการ การพัฒนา SMEs และการสร้างผู้ประกอบการและเกษตรกรรุ่นใหม่ รวมถึงการสร้างศักยภาพของลูกหลานเกษตรกร โดยจะต้องพัฒนาปัจจัยพื้นฐานเชิงยุทธศาสตร์ทั้งทุนมนุษย์ โครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การบริหารจัดการและการปรับปรุงกฎระเบียบเพื่ออำนวยความสะดวกต่อการค้า การลงทุน เพื่อรองรับการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้า อันจะเป็นการสนับสนุนให้เศรษฐกิจในภาพรวมขยายตัวได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 5 ซึ่งเป็นปฐมบทของการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูง ที่มีการพัฒนาที่ยั่งยืนภายใต้กรอบยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว

4) ยุทธศาสตร์ด้านการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนมุ่งอนุรักษ์ฟื้นฟูสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม บริหารจัดการนี้ให้มีประสิทธิภาพ ภายใต้ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ แก้ไขปัญหาวิกฤตสิ่งแวดล้อม โดยเร่งรัดแก้ไขปัญหามลพิษ การจัดการขยะ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกลดร้อยละ 20 ตามเป้าหมายระยะยาว พัฒนาการผลิตให้มีประสิทธิภาพ ลดการใช้พลังงาน เพื่อปรับตัวไปสู่รูปแบบของการผลิตและการบริโภคคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้น รวมทั้งยกระดับความสามารถในการป้องกันผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ทั้งนี้เพื่อวางรากฐานและสนับสนุนให้ประเทศมีการเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน

5) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง ให้ความสำคัญกับความมั่นคงที่ส่งผลกระทบต่อพัฒนาในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการพัฒนาศักยภาพให้ประเทศสามารถรับมือกับภัยคุกคามทุกรูปแบบที่จะเกิดขึ้นในอนาคต โดยมีสาระครอบคลุม ดังนี้

- (1) สถาบันหลักของชาติให้ดำรงอยู่อย่างมั่นคงเป็นจุดยึดเหนี่ยวของสังคม
- (2) ความสามัคคีของคนในชาติ ลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ และสร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม
- (3) ความสงบสุขและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในทุกพื้นที่
- (4) การบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนชายฝั่งทะเล เสริมสร้างและพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน ในการแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคง
- (5) สร้างความเชื่อมั่นและพัฒนาความร่วมมือในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลก เพื่อรักษาผลประโยชน์ของชาติ ให้สามารถป้องกันแก้ไขปัญหาภัยคุกคามข้ามชาติ ภัยก่อการร้าย
- (6) เสริมสร้างความมั่นคงทางเทคโนโลยีสารสนเทศและไซเบอร์

(7) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และปกป้องรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล

(8) เสริมสร้างความมั่นคงทางอาหาร พลังงานและน้ำ โดยการกำหนดแนวทางบริหารจัดการ

(9) เสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพการป้องกันประเทศ การรักษาความสงบภายใน และความมั่นคงระหว่างประเทศ รวมทั้งพัฒนาระบบข่าวกรองให้มีประสิทธิภาพ

(10) พัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ

(11) การบริหารจัดการยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง ให้เกิดผลในทางปฏิบัติในระดับพื้นที่ ได้อย่างเป็นรูปธรรม พัฒนาระบบการติดตามประเมินผลอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง รวมทั้งสนับสนุนงานศึกษาวิจัย พัฒนาด้านความมั่นคง

6) ยุทธศาสตร์ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลในภาครัฐ เพื่อให้การบริหารจัดการภาครัฐมีความโปร่งใส มีประสิทธิภาพ มีความรับผิดชอบและตรวจสอบได้อย่างเป็นธรรมรวมทั้งประชาชนมีส่วนร่วม มีการกระจายอำนาจ และแบ่งภารกิจรับผิดชอบที่เหมาะสมระหว่างส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่น โดยมีประเด็นการพัฒนาสำคัญประกอบด้วย การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ การปรับปรุงการให้บริการภาครัฐผ่านเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์ (E-Government) การปรับปรุงกระบวนการงบประมาณ และการมีส่วนร่วมของประชาชนในการติดตามตรวจสอบการเงินการคลังภาครัฐ การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นโดยการปรับโครงสร้างการบริหารงานท้องถิ่นให้เอื้อต่อการกระจายอำนาจที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น และการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน เพื่อให้ประเทศไทยปราศจากการคอร์รัปชัน ซึ่งจะเป็นปัจจัยสนับสนุนสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมการพัฒนาประเทศ ในด้านต่างๆ ให้ประสบผลสำเร็จและบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ตามกรอบในอนาคตประเทศไทยปี 2577

7) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 จะมุ่งเน้นการพัฒนากายภาพโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการคมนาคมขนส่ง การเชื่อมโยงเครือข่ายโทรคมนาคม และการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ พื้นที่เมือง การเชื่อมโยงการเดินทางและขนส่งสินค้าระหว่างประเทศที่ได้มาตรฐาน การพัฒนาความมั่นคงด้านพลังงานและการผลิตพลังงานทดแทน การสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล การลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อเพิ่มคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ห่างไกล และการใช้ประโยชน์จากการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสร้างอุตสาหกรรมใหม่ของประเทศ ได้แก่ อุตสาหกรรมระบบราง อุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและการผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน อุตสาหกรรมผลิตอุปกรณ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน รวมทั้งพัฒนาระบบ โลจิสติกส์ทั้งในด้านการส่งเสริมผู้ประกอบการไทยในการสร้างเครือข่ายการขนส่งระหว่างประเทศ การพัฒนาบุคลากรด้านโลจิสติกส์และการปรับปรุงระบบบริหารจัดการ กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการขนส่งจากถนนสู่รางเป็นหลัก

8) ยุทธศาสตร์ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ให้ความสำคัญกับการขับเคลื่อน การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ทั้งการเพิ่ม การลงทุน วิจัยและพัฒนา และการปรับปรุงสภาพแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ฯ ทั้งด้านบุคลากร วิจัย โครงสร้างพื้นฐาน และการบริหารจัดการ เพื่อมุ่งให้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมเป็น เครื่องมือสำคัญที่จะช่วยขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในมิติต่างๆ ทั้งการสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มให้กับ สินค้าและบริการให้สามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไป นำไปสู่ศักยภาพการ แข่งขันที่สูงขึ้น เสริมสร้างสังคมที่มีตรรกะทางความคิด มีทุนทางปัญญา เพื่อเป็นรากฐานการดำรงชีวิตที่มี ความสุขของคนไทย บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสู่ความสมดุล อันจะนำมาซึ่งคุณภาพ ชีวิตที่ดีขึ้นของประชาชน รวมทั้งเพื่อแก้ไขปัญหาและยกระดับความเจริญให้กับภาคส่วนต่างๆ ทั้งเศรษฐกิจ และสังคม ตลอดจนสนับสนุนให้เกิดกลไกบูรณาการระหว่างหน่วยงานและองค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง อันจะ สนับสนุนให้ประเทศไทยก้าวสู่การแข่งขันในศตวรรษหน้าโดยหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลาง และก้าวไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูงในอนาคต

9) ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจ กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจสำคัญให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ ศักยภาพ โอกาสและข้อจำกัดของพื้นที่ รวมทั้งความต้องการของภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง เพื่อรักษารากฐานเศรษฐกิจเดิมให้เข้มแข็ง โดยมีคุณภาพ สิ่งแวดล้อมตามมาตรฐานสากล สร้างฐานเศรษฐกิจใหม่รองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เพื่อ กระจายกิจกรรมทางเศรษฐกิจและความเจริญสู่ภูมิภาค พัฒนาเมืองศูนย์กลางความเจริญในภูมิภาค ให้เป็น เมืองนำอยู่และปลอดภัย สนับสนุนการเชื่อมโยงในภูมิภาคเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของพื้นที่ และสร้างความอยู่ดีมีสุขให้แก่ประชาชนอย่างทั่วถึง โดยมีสาระครอบคลุม ดังนี้

- (1) การพัฒนาภาค
- (2) การพัฒนาเมืองศูนย์กลางความเจริญในภูมิภาค
- (3) การพัฒนาพื้นที่ฐานเศรษฐกิจหลักบริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก
- (4) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดน รวมทั้งความเชื่อมโยงกับการพัฒนาคลัสเตอร์

อุตสาหกรรมและบริการที่มีศักยภาพ และโครงการพัฒนาท่าเรือน้ำลึกทวาย

10) ยุทธศาสตร์ด้านการต่างประเทศ ประเทศเพื่อนบ้านและภูมิภาค กำหนดยุทธศาสตร์การ ต่างประเทศ ประเทศเพื่อนบ้าน ภูมิภาค ให้เกิดการประสานและพัฒนาความร่วมมือกันระหว่างประเทศ ทั้ง ในเชิงรุกและรับอย่างสร้างสรรค์ โดยมุ่งเน้นการดูแลการดำเนินงานตามข้อผูกพันและพันธกรณี ตลอดจน มาตรฐานต่างๆ ที่ไทยมีความเกี่ยวข้องในฐานะประเทศสมาชิก ทั้งในเวทีระดับโลก ระดับภูมิภาค และระดับ อนุภูมิภาค อาทิ การดำเนินงานเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) การประมง การค้ามนุษย์ และอื่นๆ ให้เข้า สู่มาตรฐานสากลและเป็นที่ยอมรับของประชาคมโลก เป็นต้น การเตรียมความพร้อมในการรองรับและ ดำเนินงานของประเทศไทยภายหลังการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี 2558 (Post-ASEAN 2015) การปรับตัว

และพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศเพื่อรองรับและสอดคล้องกับการดำเนินงานตามพันธกรณีของความร่วมมือระดับภูมิภาค อาทิ Regional Comprehensive Economic Partnerships (RCEP) เป็นต้น การเสริมสร้างความเชื่อมโยงกันระหว่างประเทศในอนุภูมิภาคประเทศเพื่อนบ้านและภูมิภาค และการส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ การให้บริการทางการศึกษา การให้บริการด้านการเงิน การให้บริการด้านสุขภาพ การให้บริการด้านโลจิสติกส์และการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา รวมทั้งเป็นฐานความร่วมมือในเอเชีย

1.3 แผนพัฒนาภาค / แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด / แผนพัฒนาจังหวัด

1. แผนพัฒนาภาค

ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเหนือ

(1) ปรับปรุงโครงสร้างการผลิตสู่การพึ่งตนเองตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และปรับระบบการผลิตที่สร้างมูลค่าเพิ่มอย่างสมดุล เพื่อคงความเป็นฐานเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน เช่น การพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มให้ผลิตภัณฑ์การเกษตร

(2) ยกระดับการค้าและบริการให้ได้มาตรฐาน ท้นต่อการเปลี่ยนแปลงของกระแสตลาด เน้นการพัฒนาบุคลากร โครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น ระบบโลจิสติกส์เพื่อสนับสนุนการค้า การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

(3) พัฒนาเมืองศูนย์กลางความเจริญและเมืองชายแดนเพื่อรองรับการเชื่อมโยงในระดับนานาชาติ

(4) พัฒนาคมนาคมให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง มีความมั่นคงและอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน เช่น ด้านสุขภาพ ด้านการศึกษา แรงงาน ฯลฯ

(5) พัฒนาศักยภาพของสถาบันครอบครัวและชุมชนให้มีความเข้มแข็ง ในการพัฒนาที่นำไปสู่การพึ่งตนเอง มีภูมิคุ้มกันตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

(6) บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน เน้นการอนุรักษ์ฟื้นฟูและใช้ประโยชน์อย่างสมดุล และเตรียมการป้องกันและรับมือภัยธรรมชาติ

2. แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 2 ประกอบด้วย เชียงราย พะเยา แพร่ และน่าน “มุ่งพัฒนาเชียงรายให้เป็นประตูการค้า การลงทุน พัฒนาการเกษตรอินทรีย์ พัฒนาการท่องเที่ยวชายแดนและการท่องเที่ยว อนุรักษ์ และสืบสานวัฒนธรรมล้านนาและภูมิปัญญาท้องถิ่น และเร่งฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ”

แผนพัฒนาจังหวัด

วิสัยทัศน์

“เมืองทองแห่งการค้าการลงทุน การเกษตรและการท่องเที่ยว รุ่งเรืองด้วยวัฒนธรรมล้านนา ประชาชนอยู่เย็นเป็นสุข”

ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการค้า การลงทุน และบริการ โลจิสติกส์

เชื่อมโยงกลุ่มจังหวัด กลุ่มอาเซียน+6 และ GMS

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรคุณภาพมาตรฐานสากล และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การดำรงฐานวัฒนธรรมล้านนา เพื่อเพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เชิงนิเวศ และเชิงสุขภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และคุณภาพชีวิต เพื่อให้ประชาชนอยู่เย็นเป็นสุข

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้ดำรงความสมบูรณ์และยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การรักษาความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

1.4 ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดเชียงราย

วิสัยทัศน์ (Vision)

“มุ่งบริการ ร่วมประสาน ยึดหลักธรรมาภิบาล ทำงานแบบมีส่วนร่วม ประชาชนเป็นสุข”

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (พ-ศ-2561 - 2564) ประกอบด้วย 6 ด้าน
ดังนี้ **ยุทธศาสตร์ที่ 1** การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์เชื่อมโยงกลุ่มจังหวัด กลุ่มอาเซียน+6 และ GMS

แนวทางการพัฒนา

กลยุทธ์ที่ 1.1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ให้ได้มาตรฐาน

กลยุทธ์ที่ 1.2 พัฒนาแหล่งน้ำและระบบจัดการน้ำเพื่อส่งเสริมผลผลิตทางการเกษตร

กลยุทธ์ที่ 1.3 พัฒนาการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานรองรับการเจริญเติบโตของท้องถิ่น เพื่อ

เชื่อมโยง

กลุ่มจังหวัด กลุ่มอาเซียน+6 และ GMS

กลยุทธ์ที่ 1.4 พัฒนางานด้านผังเมือง งานวิศวกรรมจราจร และงานควบคุมอาคาร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนา

กลยุทธ์ที่ 2.1 ส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์ที่ 2.2 ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพและเพิ่มศักยภาพของผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ 2.3 ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ 2.4 ส่งเสริม อนุรักษ์ และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมการ

ท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาการศึกษาและสาธารณสุข

แนวทางการพัฒนา

กลยุทธ์ที่ 3.1 ส่งเสริมและพัฒนาการศึกษาทั้งในระบบ นอกระบบ และการศึกษาตาม

อัยยาศัย

กลยุทธ์ที่ 3.2 ส่งเสริมและพัฒนาสุขภาพที่ดีของประชาชนในท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ 3.3 ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนากระบวนการบริการสาธารณสุข

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย

แนวทางการพัฒนา

กลยุทธ์ที่ 4.1 รักษาความสงบเรียบร้อยเพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

กลยุทธ์ที่ 4.2 ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

กลยุทธ์ที่ 4.3 ป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพเสพติด อายุมข และปัญหาแรงงานต่างด้าว

กลยุทธ์ที่ 4.4 พัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์และยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

กลยุทธ์ที่ 5.1 ส่งเสริมและพัฒนาการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ 5.2 ส่งเสริมและพัฒนาการควบคุม ป้องกัน แก้ไขปัญหาขยะและมลภาวะ

กลยุทธ์ที่ 5.3 ส่งเสริมและพัฒนาการอนุรักษ์พลังงาน และการใช้พลังงานทดแทน

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาด้านการเมืองการบริหาร

แนวทางการพัฒนา

กลยุทธ์ที่ 6.1 พัฒนาศักยภาพบุคลากรท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ 6.2 พัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารจัดการภายใต้หลักธรรมาภิบาล

กลยุทธ์ที่ 6.3 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของทุกภาคส่วน

กลยุทธ์ที่ 6.4 พัฒนาปรับปรุงเครื่องมือเครื่องใช้และเทคโนโลยี

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลเวียงเทิง

2.1 วิสัยทัศน์

**“เทศบาลเวียงเทิงเป็นเมืองน่าอยู่ คนมีสุข มีการเรียนรู้และพัฒนา บริหารจัดการก้าวหน้า
รักษาสังแวดล้อมยั่งยืน”**

2.2 ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ด้านสาธารณูปโภคพื้นฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านเศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านการศึกษา ศิลปะ วัฒนธรรม และประเพณีท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านสังคม ความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สิน

ยุทธศาสตร์ที่ 6 ด้านการเมืองและการบริหาร

2.3 เป้าประสงค์

1. ส่งเสริมการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน โดยก่อสร้างพัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน เช่น เส้นทางคมนาคม ทางระบายน้ำ ไฟฟ้า น้ำประปา ระบบโทรคมนาคม
2. การบริหารจัดการแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค และแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร
3. การบำรุง รักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อม โดยการพัฒนาสิ่งแวดล้อม การปรับปรุงภูมิทัศน์ ก่อสร้างพัฒนาและปรับปรุงสวนสาธารณะ รักษาสภาพแวดล้อมแม่น้ำลำคลอง จัดให้มีระบบการรักษาความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง
4. การส่งเสริมพัฒนาการเศรษฐกิจ โดยการส่งเสริมอาชีพ การค้าและการลงทุนชายแดน การพัฒนาศักยภาพเกษตรกร และการพัฒนาด้านการเกษตร ส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ
5. ส่งเสริมคุณภาพชีวิต โดยการส่งเสริมความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การสังคมสงเคราะห์ การพัฒนาและแก้ไขปัญหาทางสังคม การส่งเสริมการดูแลสุขภาพอนามัยและการกีฬา การส่งเสริมการศึกษา การเรียนรู้ ข้อมูลข่าวสาร
6. การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยส่งเสริมเอกลักษณ์ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่งเสริมกิจการด้านศาสนา
7. การพัฒนาด้านการบริหารจัดการ โดยการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน การพัฒนาบุคลากร พัฒนาสถานที่และอุปกรณ์ในการปฏิบัติราชการ การสนับสนุนการดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาล และยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด
8. สร้างความพร้อมของตำบลเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

2.4 ตัวชี้วัด

1. กรณีโครงการโครงสร้างพื้นฐาน วัดคุณภาพงานจากการที่คณะกรรมการตรวจรับงานจ้าง ตรวจสอบรับงาน โดยจะต้องได้คุณภาพงานที่ดี ไม่มีปัญหาและข้อท้วงติง
2. กรณีโครงการด้านอื่นๆ วัดจากการบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในโครงการ

2.5 ค่าเป้าหมาย

- (1) ส่งเสริมการบริหารงานมุ่งผลสัมฤทธิ์
- (2) พัฒนาระบบการให้บริการ ให้ได้รับความสะดวก รวดเร็ว และพึงพอใจ
- (3) พัฒนาบุคลากร และระบบเทคโนโลยีสารสนเทศให้ทันสมัย
- (4) พัฒนาระบบการบริการสาธารณะ การคมนาคม การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในชีวิตและทรัพย์สินที่มีประสิทธิภาพอย่างทั่วถึง

(5) ส่งเสริมสนับสนุน พัฒนาด้านการศึกษา ศิลปวัฒนธรรม และการสาธารณสุขเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน

(6) พัฒนาส่งเสริมเศรษฐกิจด้านอาชีพ ด้านการลงทุน ให้เข้มแข็งสามารถพึ่งพาตนเองได้

(7) ส่งเสริมการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ และรักษาสิ่งแวดล้อม สามารถใช้ประโยชน์อย่างเหมาะสมและยั่งยืน

2.6 กลยุทธ์

กลยุทธ์/ แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์	ยุทธศาสตร์
1.ก่อสร้างปรับปรุง บำรุงรักษากนนสะพาน ทางเท้าระบบระบายน้ำ	จำนวนถนนที่เพิ่มขึ้นและได้รับการบำรุงรักษา	ด้านสาธารณูปโภคพื้นฐาน
2.พัฒนาระบบจราจร	จำนวนป้ายจราจรที่ได้รับการติดตั้ง	
3.พัฒนาระบบไฟฟ้า	จำนวนที่เพิ่มขึ้นของการขยายเขตไฟฟ้า	
4.พัฒนาระบบประปา	จำนวนที่เพิ่มขึ้นของการขยายเขตประปา	
5.พัฒนาสาธารณูปโภคพื้นฐาน	จำนวนสาธารณูปโภคสาธารณูปการที่เพิ่มขึ้นและได้รับการบำรุงรักษา	
6.จัดวางผังพัฒนาเมือง	การจัดวางผังพัฒนาเมือง	

กลยุทธ์/ แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์	ยุทธศาสตร์
1. พัฒนาและส่งเสริมอาชีพให้แก่ประชาชน	จำนวนกลุ่มอาชีพที่ได้รับการสนับสนุนส่งเสริมการประกอบอาชีพ	ด้านเศรษฐกิจ
	ร้อยละของจำนวนประชากรที่ได้รับฝึกอบรมการประกอบอาชีพ	

กลยุทธ์/ แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์	ยุทธศาสตร์
1. สร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	จำนวนต้นไม้ที่ปลูกในที่สาธารณะเพิ่มขึ้น	ด้านสิ่งแวดล้อม
2. ปรับปรุงภูมิทัศน์เมืองเทิงน่าอยู่	จำนวนพื้นที่สาธารณะที่ได้รับการดูแลบำรุงรักษา (ขุดลอก/กำจัดวัชพืช)	
3. บริหารการเก็บขนและการกำจัดขยะ	จำนวนขยะมูลฝอยที่ลดน้อยลง	
4. จัดระบบบำบัดน้ำเสีย	จำนวนครัวเรือนที่บำบัดน้ำเสีย	

กลยุทธ์/ แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์	ยุทธศาสตร์
1. ส่งเสริม สนับสนุน การจัดการศึกษาให้ได้อย่างทั่วถึง เท่าเทียมและมีประสิทธิภาพ	จำนวนประชากรที่รู้หนังสือ	ด้านการศึกษาศิลปวัฒนธรรมประเพณี
2. อนุรักษ์ ฟื้นฟูเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น	จำนวนกิจกรรมที่ได้รับการอนุรักษ์	

กลยุทธ์/ แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์	ยุทธศาสตร์
1. ส่งเสริมสุขภาพ อนามัยของประชาชนให้ดีขึ้น	จำนวนผู้ป่วยในรอบปี	ด้านสังคมและคุณภาพและความเป็นมงคลในชีวิตและทรัพย์สิน
2. สร้างคุณภาพชีวิตและความมั่นคงปลอดภัยให้แก่คนในชุมชน	จำนวนคดีอาชญากรรม/ยาเสพติดในพื้นที่	

กลยุทธ์/ แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์	ยุทธศาสตร์
1. ส่งเสริมความเข้มแข็งและการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา	จำนวนประชาชนที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ตามระบอบ	ด้านการเมืองและการบริหาร

ท้องถิ่น	ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข	
2. สร้างความปองดองสมานฉันท์ บนพื้นฐานของความถูกต้อง ยุติธรรม และการยอมรับของทุกภาคส่วน	จำนวนข้อร้องเรียน/ร้องทุกข์ในรอบปี	
3. พัฒนาประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหาและการบริการประชาชน	ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการแก้ไขปัญหาและการบริการประชาชน	
4. ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับประชาธิปไตยและเสรีภาพของประชาชน	จำนวนประชาชนที่ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาประชาธิปไตยภาคพลเมือง การพัฒนาศักยภาพผู้นำชุมชน และประชาชนทั่วไป	
5. พัฒนาคุณภาพและศักยภาพบุคลากรของเทศบาล	จำนวนบุคลากรของหน่วยงานที่ได้รับการอบรมเพิ่มพูนความรู้ในการปฏิบัติงาน	
6. ปรับปรุงและพัฒนาเครื่องมือเครื่องใช้และสถานที่ปฏิบัติงาน	จำนวนรายการที่จัดหาวัสดุอุปกรณ์/เครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงาน	

2.7 จุดยืนทางยุทธศาสตร์

จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของเทศบาลตำบลเวียงเทิง

การกำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของเทศบาลตำบลเวียงเทิง ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาด้านสาธารณูปโภคพื้นฐาน

- ก่อสร้างปรับปรุง บำรุงรักษาถนน สะพาน ทางเท้าระบบระบายน้ำ
- พัฒนาระบบจราจร
- พัฒนาระบบไฟฟ้า
- พัฒนาระบบประปา
- พัฒนาสาธารณูปโภคพื้นฐาน
- จัดวางผังพัฒนาเมือง

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

- พัฒนาและส่งเสริมอาชีพให้แก่ประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาด้านการศึกษา ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น

- สร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ปรับปรุงภูมิทัศน์เมืองเทิงน่าอยู่
- บริหารการเก็บขนและการกำจัดขยะ
- จัดระบบบำบัดน้ำเสีย

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- ส่งเสริม สนับสนุน การจัดการศึกษาให้ได้อย่างทั่วถึง เท่าเทียม และมีประสิทธิภาพ
- อนุรักษ์ ฟื้นฟู เผยแพร่ ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาด้านสังคมความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สิน

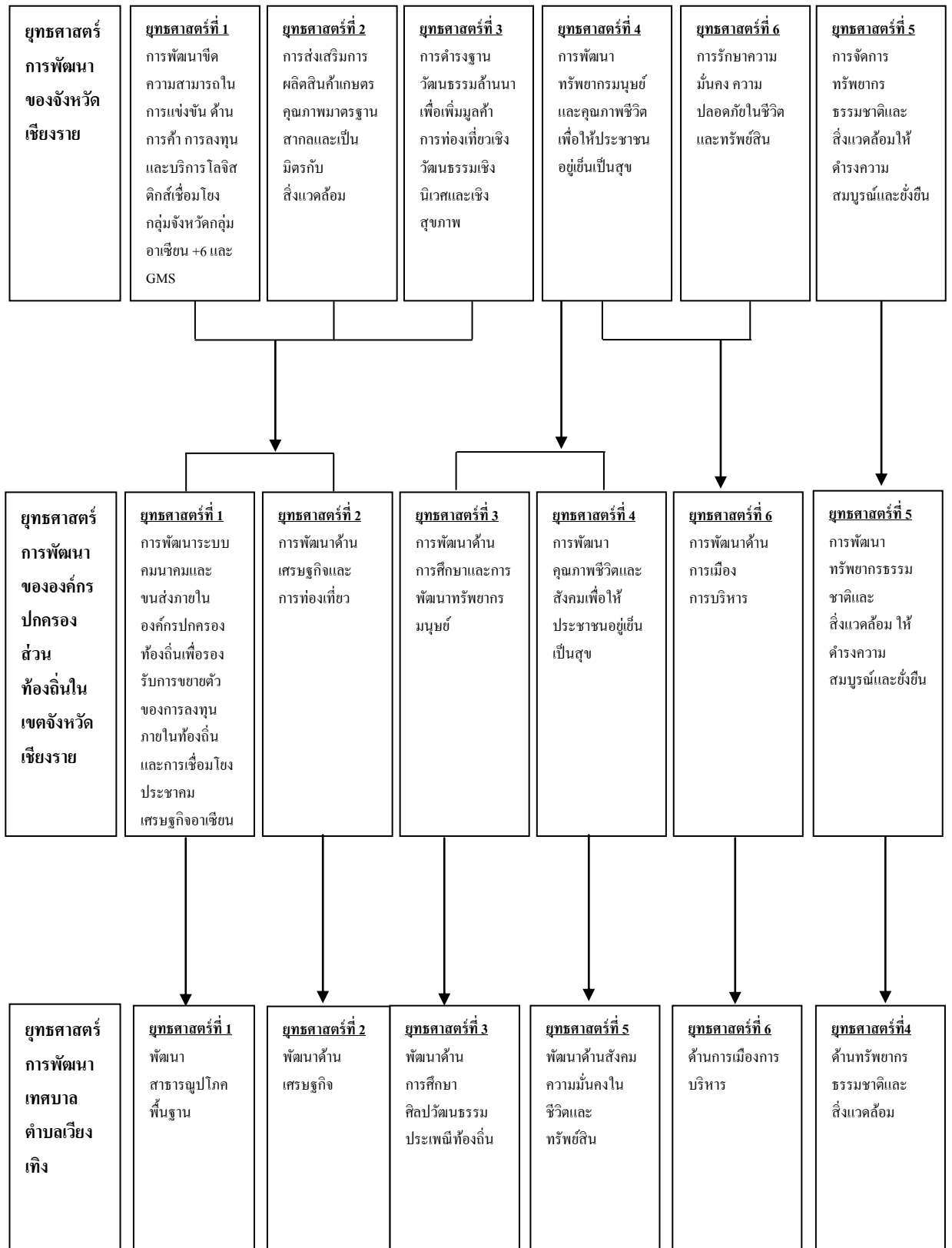
- ส่งเสริมสุขภาพ อนามัยของประชาชนให้ดีขึ้น
- สร้างคุณภาพชีวิตและความมั่นคงปลอดภัยให้แก่คนในชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาด้านการเมืองและการบริหาร

- ส่งเสริมความเข้มแข็งและการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น
- สร้างความปองคองสมานฉันท์ บนพื้นฐานของความถูกต้อง ยุติธรรมและการยอมรับของทุกภาคส่วน
- พัฒนาประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหาและการบริการประชาชน
- ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับประชาธิปไตยและเสรีภาพของประชาชน
- พัฒนาคุณภาพและศักยภาพบุคลากรของเทศบาล
- ปรับปรุงและพัฒนาเครื่องมือ เครื่องใช้และสถานที่ปฏิบัติงาน

2.8 ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวมของเทศบาลตำบลเวียงเทิง มีดังนี้

3.การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

3.1 การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT Analysis) ของเทศบาลตำบลเวียงเทิง

จุดแข็ง (strengths)		จุดอ่อน (weaknesses)	
S1	มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในแต่ละด้านที่ประจำอยู่ในสำนักหรือส่วนต่าง ๆ ของเทศบาล	W1	ประชาชนบางส่วนมีฐานะยากจน
S2	เทศบาลมีความเป็นอิสระในการดำเนินการด้านนโยบาย การปกครอง การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลังและมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายของตนเอง	W2	ประชาชนส่วนใหญ่ ยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของเทศบาล ทำให้ยังขาดการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นโดยรวม
S3	การให้ความสำคัญกับการพัฒนาพื้นที่ในทุก ๆ ด้านตามสภาพปัญหาและความต้องการของตำบล	W3	มีปัญหาทางสังคม เช่น ยาเสพติด การว่างงาน โรคเอดส์ ฯ ล ฯ
S4	มีงบประมาณรายได้จากภาษีจัดเก็บเอง, ภาษีจัดสรร, ค่าธรรมเนียม และเงินอุดหนุน	W4	มีประชากรแฝงเป็นจำนวนมาก
S5	มีระบบฐานข้อมูลตำบลที่ดำเนินการจัดเก็บเอง และที่ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง		
S6	มีทรัพยากรบุคคล เครื่องมือและอุปกรณ์ในการทำงานที่มีศักยภาพเป็นของตนเอง	W5	การจัดการด้านการตลาด การผลิต และรูปสินค้าเกษตรยังไม่มีประสิทธิภาพ
S7	มีการประสานงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทุก ๆ หน่วยงาน		
S8	มีทำเลที่ตั้งทางภูมิศาสตร์เหมาะแก่การเป็นจุดศูนย์กลางที่เชื่อมโยงกับตำบลใกล้เคียงที่จะกำหนดเป้าหมายในการพัฒนาร่วมกันในอนาคต		

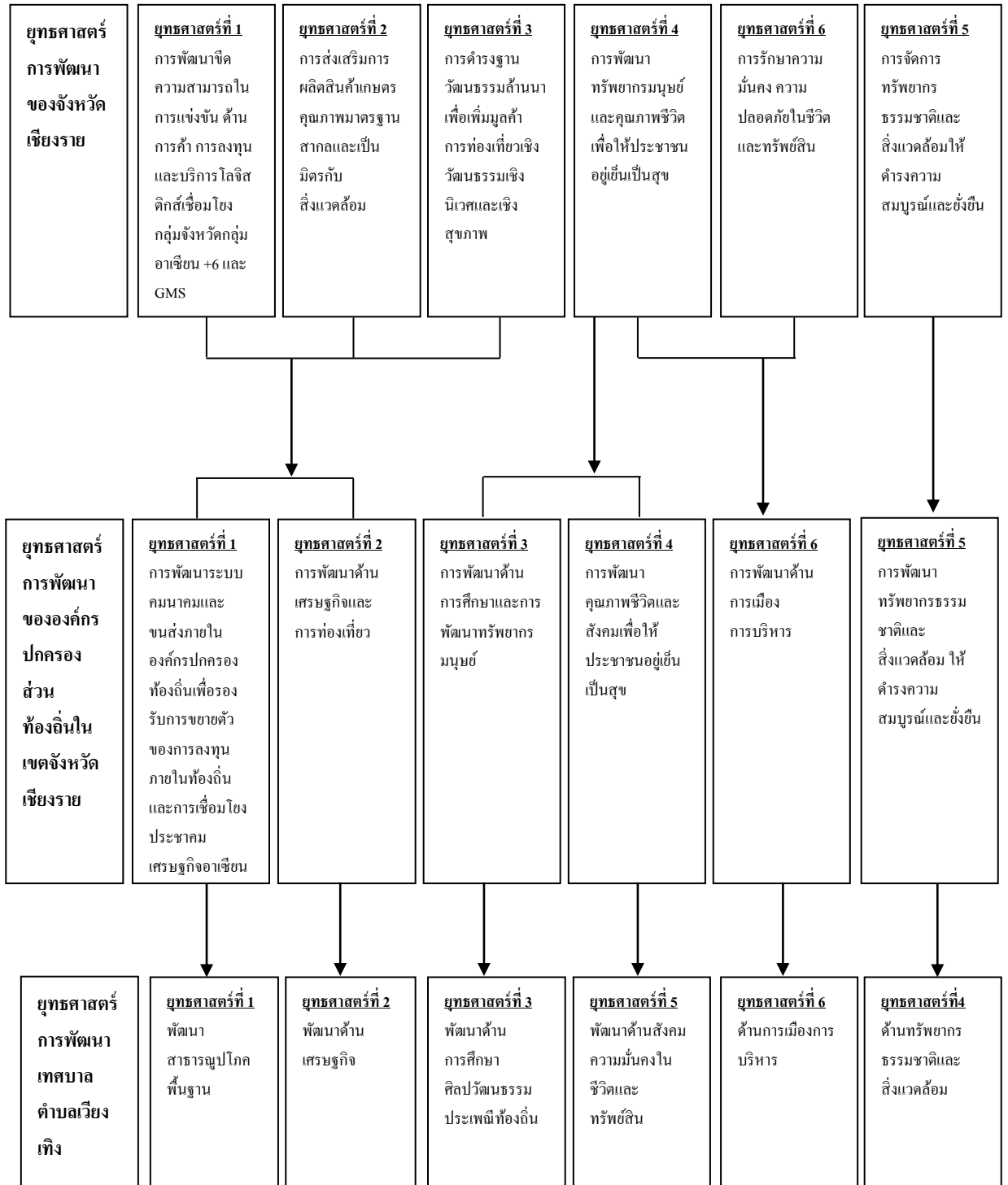
โอกาส (opportunities)		อุปสรรค (threats)	
O1	มีส่วนราชการต่างๆอยู่ในพื้นที่ที่สามารถติดต่อประสานงานและบูรณาการงานร่วมกันได้	T1	การจัดสรรงบประมาณจากรัฐยังไม่เพียงพอกับการกิจที่ถ่ายโอนให้กับท้องถิ่น
O2	ความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีทำให้มีความสะดวกคล่องตัว และมีประสิทธิภาพในการทำงานมากขึ้น	T2	ภาคเกษตรกรรมมีปัญหาหนี้สิน ขาดทุน ผลผลิตทางเกษตรส่วนใหญ่ราคาตกต่ำ
O3	ประชาชนมีความสมัครสมานสามัคคีกันดี มีความขัดแย้งทางการเมือง ทางความคิดเห็นน้อย	T3	สถานการณ์ทางเศรษฐกิจและการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น
O4	มีความเข้มแข็งทางการเมืองในระดับท้องถิ่น ทำให้การบริหารจัดการมีความต่อเนื่อง	T4	การอพยพแรงงานของคนในพื้นที่ เนื่องจากแหล่งงานรองรับไม่เพียงพอ
O5	การแก้ไขปัญหาความยากจนและปัญหาสุขภาพ ติดตามนโยบายรัฐบาล จังหวัด และอำเภอ สอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์ของเทศบาล	T5	การให้ความอิสระจากส่วนกลางยังไม่เต็มที่ ยังต้องอยู่ภายใต้การกำกับ ควบคุมดูแลจากส่วนภูมิภาค

3.2 การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

พื้นที่ในเขตเทศบาลตำบลเวียงเทิง เป็นเขตที่มีความสำคัญทางด้านเศรษฐกิจ การท่องเที่ยวและความมั่นคงของจังหวัดเชียงราย โดยมีพื้นที่เชื่อมต่อกับอำเภอห้วยค่าน ซึ่งเป็นเส้นทางคมนาคมหลัก และในปัจจุบันรัฐบาลมีนโยบายความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจระหว่างไทย พม่า ลาว จีน ดังนั้นจึงเกิดการท่องเที่ยวเชิงพาณิชย์ และการสื่อสารระหว่าง 4 ประเทศ จึงเป็นการเอื้อต่อการพัฒนาของพื้นที่เทศบาลตำบลได้เป็นอย่างดี ซึ่งรัฐบาลได้มีนโยบายส่งเสริมบทบาทและการใช้โอกาสในประชาคมอาเซียน ซึ่งกำหนดให้มีการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ โดยเริ่มจากการพัฒนาด้านการค้าชายแดนและโครงข่ายคมนาคมขนส่งบริเวณประตูการค้าหลักของประเทศ เพื่อรองรับการเชื่อมโยงกระบวนการผลิตและการลงทุนข้ามแดน โดยปรับปรุงโครงข่ายระบบถนน พัฒนาระบบ National Single Window (NSW) และสิ่งอำนวยความสะดวกทางการค้าและการขนส่งสินค้าข้ามแดนอย่างต่อเนื่อง ผลจากนโยบายดังกล่าวจะทำให้ระบบขนส่งและโลจิสติกส์ สามารถเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านได้อย่างมีประสิทธิภาพและรองรับปริมาณการเดินทางและการขนส่งที่คาดว่าจะเพิ่มขึ้นจากการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

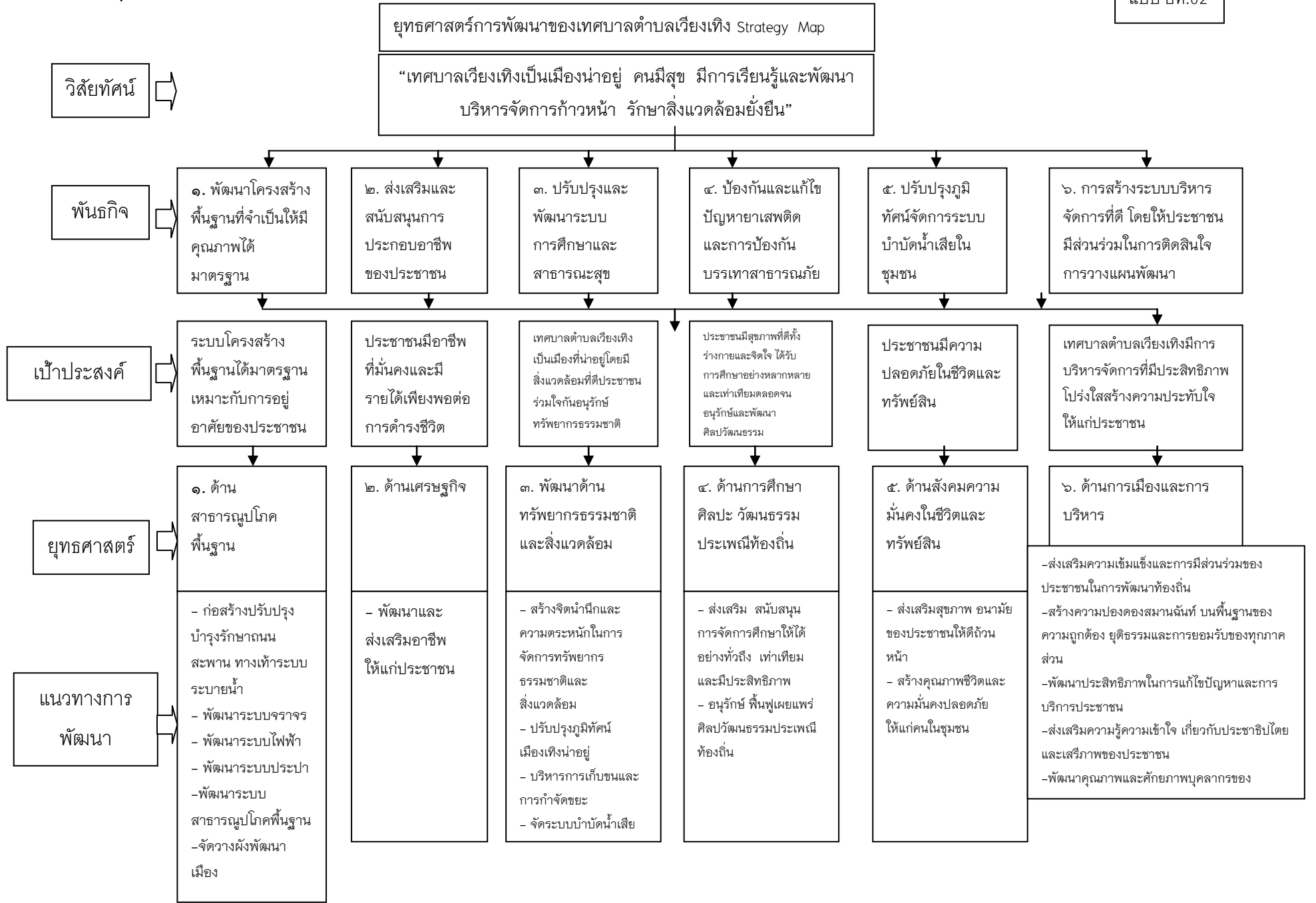

3.3 ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลเวียงเทิง
โครงสร้างความเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ.2561-2564)

3.4แผนที่ยุทธศาสตร์

แบบ ยท.02

3.5 รายละเอียดยุทธศาสตร์

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์ ร.อปท. ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก	หน่วยสนับสนุน
					2561	2562	2563	2564					
ยุทธศาสตร์ที่ 1,2 และ 3	ยุทธศาสตร์ที่ 1 และ 2	ยุทธศาสตร์ที่ 1,2 ด้านสาธารณูปโภคพื้นฐานและด้านเศรษฐกิจ	เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและโครงสร้างพื้นฐาน	-ประชาชนได้รับการส่งเสริมอาชีพ -โครงสร้างพื้นฐานเพิ่มมากขึ้น	17	29	24	46	116	- ก่อสร้างปรับปรุง บำรุงรักษาดถนน สะพาน ทางเท้าระบบระบายน้ำ - พัฒนาระบบจราจร - พัฒนาระบบไฟฟ้า - พัฒนาระบบประปา - พัฒนาสาธารณูปโภคพื้นฐาน - จัดวางผังพัฒนาเมือง - พัฒนาและส่งเสริมอาชีพให้แก่ประชาชน	โครงการด้านเศรษฐกิจ การก่อสร้าง โครงสร้างพื้นฐานต่างๆ	สำนักปลัด กองช่าง	อบจ. พม.มท.
ยุทธศาสตร์ที่ 4	ยุทธศาสตร์ที่ 3 และ 4	ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านการศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ท้องถิ่น	เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในทุกด้าน	ระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง	23	25	23	23	94	- ส่งเสริม สนับสนุน การจัดการศึกษาให้ได้อย่างทั่วถึงเท่าเทียม และมีประสิทธิภาพ - อนุรักษ์ พื้นฟูเผยแพร่วัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น	โครงการด้านการพัฒนาสังคม และส่งเสริมคุณภาพชีวิต	สำนักปลัด กอง การศึกษา สาธารณสุข	อบจ. พม.
ยุทธศาสตร์ที่ 5	ยุทธศาสตร์ที่ 5	ยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	เพื่อบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการดูแล อนุรักษ์และฟื้นฟูเพิ่มขึ้น	4	4	4	4	16	- สร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม - ปรับปรุงภูมิทัศน์เมืองให้น่าอยู่ - บริหารการเก็บขนและการกำจัดขยะ - จัดระบบบำบัดน้ำเสีย	โครงการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	สำนักปลัด กองช่าง	มท.

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท. ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก	หน่วยสนับสนุน
					2561	2562	2563	2564					
ยุทธศาสตร์ที่ 4 และ 6	ยุทธศาสตร์ที่ 6	ยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านสังคม ความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สิน	เพื่อส่งเสริมความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเพิ่มขึ้น	21	21	21	21	84	- ส่งเสริมสุขภาพ อนามัยของประชาชนให้ดีขึ้น - สร้างคุณภาพชีวิตและความมั่นคงปลอดภัยให้แก่คนในชุมชน	โครงการด้านการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย	สำนักปลัด	มท.
ยุทธศาสตร์ที่ 4 และ 6	ยุทธศาสตร์ที่ 6	ยุทธศาสตร์ที่ 6 ด้านการเมืองการบริหาร	เพื่อพัฒนาด้านการเมืองและการบริหาร	ประสิทธิภาพการบริหารจัดการขององค์กรเพิ่มขึ้น	5	5	5	5	20	- ส่งเสริมความเข้มแข็งและการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น - สร้างความปองคองสมานฉันท์ บนพื้นฐานของความถูกต้อง ยุติธรรมและการยอมรับของทุกภาคส่วน - พัฒนาประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหาและการบริการประชาชน - ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับประชาธิปไตย และเสรีภาพของประชาชน - พัฒนาคุณภาพและศักยภาพบุคลากรของเทศบาล - ปรับปรุงและพัฒนาเครื่องมือ เครื่องใช้และสถานที่ปฏิบัติงาน	โครงการด้านการเมืองและการบริหาร	สำนักปลัด กองคลัง กองช่าง กองการศึกษา กองสาธารณสุข	มท.

ส่วนที่ 4 การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีไปสู่การปฏิบัติ

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
1	ด้านสาธารณูปโภค พื้นฐาน	บริการชุมชน และสังคม	เคหะชุมชน	กองช่าง	อบจ. พม.
2	ด้านเศรษฐกิจ	บริการชุมชน และสังคม	สร้างความเข้มแข็ง ชุมชน	สำนักปลัด กอง สาธารณสุข ฯ	อบจ. พม.
3	ด้านการศึกษา ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี ท้องถิ่น	บริการชุมชน และสังคม	การศึกษา	กอง การศึกษา	อบจ., รร.ในเขตเทศบาล
4	ด้าน ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	บริการชุมชน และสังคม	เคหะชุมชน	กอง สาธารณสุข ฯ	มท. กรม ทรัพยากรธรรมชาติ
5	ด้านสังคม ความมั่นคง ในชีวิตและทรัพย์สิน	- บริหารงาน ทั่วไป - บริการชุมชน และสังคม	- รักษาความสงบ ภายใน - สาธารณสุข - สังคมสงเคราะห์	- สำนักปลัด - กอง สาธารณสุข ฯ	สถานีตำรวจ ,มท.
6	ด้านการเมืองการ บริหาร	- บริหารงาน ทั่วไป - บริการชุมชน และสังคม	- บริหารงานทั่วไป - รักษาความสงบ ภายใน - การศาสนา วัฒนธรรมและ นันทนาการ - สาธารณสุข - สังคมสงเคราะห์	- สำนักปลัด - กองคลัง - กองช่าง - กอง การศึกษา - กอง สาธารณสุข ฯ	มท.

ส่วนที่ 5

การติดตามและประเมินผล

1. การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์

แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2559) เป็นแบบที่กำหนดให้คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ดำเนินการให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศใช้งบประมาณรายจ่ายโดยมีรายละเอียด ดังนี้

1.แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี ประกอบด้วย

- 1.1 ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 20 คะแนน
- 1.2 การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ 15 คะแนน
- 1.3 ยุทธศาสตร์ 65 คะแนน ประกอบด้วย
  - (1) ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 10 คะแนน
  - (2) ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด 10 คะแนน
  - (3) ยุทธศาสตร์จังหวัด 10 คะแนน
  - (4) วิสัยทัศน์ 5 คะแนน
  - (5) กลยุทธ์ 5 คะแนน
  - (6) เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์ 5 คะแนน
  - (7) จุดยืนทางยุทธศาสตร์ 5 คะแนน
  - (8) แผนงาน 5 คะแนน
  - (9) ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม 5 คะแนน
  - (10) ผลผลิต/โครงการ 5 คะแนน

คะแนนรวม 100 คะแนน เกณฑ์ที่ควรได้เพื่อให้เกิดความสอดคล้องและขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 (80 คะแนน)

2.แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการเพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี ประกอบด้วย

- 2.1 การสรุปสถานการณ์การพัฒนา 10 คะแนน
- 2.2 การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ 10 คะแนน

- 2.3 การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพ 10 คะแนน
- 2.4 ยุทธศาสตร์และแผนงาน 10 คะแนน
- 2.5 โครงการพัฒนา 60 คะแนน ประกอบด้วย
  - (1) ความชัดเจนของชื่อโครงการ 5 คะแนน
  - (2) กำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับโครงการ 5 คะแนน
  - (3) เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความชัดเจนนำไปสู่การตั้งงบประมาณได้ถูกต้อง 5 คะแนน
  - (4) โครงการมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี 5 คะแนน
  - (5) เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 5 คะแนน
  - (6) โครงการมีความสอดคล้องกับ Thailand 4.0 5 คะแนน
  - (7) โครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด 5 คะแนน
  - (8) โครงการแก้ไขปัญหาความยากจนหรือการเสริมสร้างให้ประเทศชาติมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ภายใต้หลักปรัชญา 5 คะแนน
  - (9) งบประมาณ มีความสอดคล้องกับเป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) 5 คะแนน
  - (10) มีการประมาณการราคาถูกต้องตามหลักวิธีการงบประมาณ 5 คะแนน
  - (11) มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลที่คาดว่าจะได้รับ 5 คะแนน
  - (12) ผลที่คาดว่าจะได้รับ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ 5 คะแนน

คะแนนรวม 100 คะแนน เกณฑ์ที่ควรได้เพื่อให้เกิดความสอดคล้องและขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 (80 คะแนน)

3.แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการพิจารณา

1. ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 20
2. การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ 15
3. ยุทธศาสตร์ 65 ประกอบด้วย
  - 3.1 ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (10)
  - 3.2 ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด (10)
  - 3.3 ยุทธศาสตร์จังหวัด (10)
  - 3.4 วิสัยทัศน์ (5)

- 3.5 กลยุทธ์ (5)
- 3.6 เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์ (5)
- 3.7 จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (5)
- 3.8 แผนงาน (5)
- 3.9 ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม (5)
- 3.10 ผลผลิต/โครงการ (5) รวมคะแนน 100

2.การติดตามและประเมินผลโครงการ

เทศบาลตำบลเวียงเทิงใช้การติดตามและประเมินผลโครงการ โดยใช้ตัวแบบวัดผลในเชิง ปริมาณ และคุณภาพ ตามที่จะกล่าวต่อไปในหัวข้อที่ 3.1 และมีหลักการประเมินผลโครงการที่สำคัญ คือ การติดตาม และประเมินผล โครงการว่าบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ใน โครงการทุกประการหรือไม่อย่างไร

3.สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม

3.1การวัดผลในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

โดยใช้แบบสำหรับติดตามและประเมินผลเชิงปริมาณและคุณภาพ

- (1) แบบตัวบ่งชี้การปฏิบัติงาน (Performance Indicators)
- (2) แบบบัตรคะแนน (Scorecard Model) หรือ Scorecard Model ของ Kaplan & Norton
- (3) แบบมุ่งวัดผลสัมฤทธิ์ (Result Framework Model (RF))
- (4) แบบเชิงเหตุผล (Logical Model)
- (5) แบบวัดกระบวนการปฏิบัติงาน (Process Performance Measurement System (PPMS))
- (6) แบบการประเมินโดยใช้วิธีการแก้ปัญหาหรือเรียนรู้จากปัญหาที่เกิดขึ้น หรือ Problem-Solving

Method

- (7) แบบการประเมินแบบมีส่วนร่วม (Participatory Method)
- (8) แบบการประเมินผลกระทบ (Impact Evaluation)
- (9) แบบการประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment Model)
- (10) แบบประเมินตนเอง (Self-Assessment Model)
- (11) แบบอื่นๆที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดขึ้น ทั้งนี้ต้องอยู่ภายใต้กรอบข้อ (1) -(10) หรือ เป็นแบบผสมก็ได้

เชิงปริมาณ (Quantity) เชิงคุณภาพ (Quality) ผลที่ได้จริงๆคืออะไร ค่าใช้จ่าย (Cost) เวลา (Time) เป็นไปตามที่กำหนดไว้หรือไม่

ประชาชนได้ประโยชน์อย่างไรหรือราชการได้ประโยชน์อย่างไร

วัดผลนั้นได้หรือไม่หรือวัดได้เท่าไร (Key Performance Indicator: KPIs)

ผลกระทบ (Impact)

4. ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

4.1 ผลกระทบนำไปสู่อนาคต (เช่น จะทำ สนับสนุน ส่งเสริม ป้องกัน อย่างไร เป็นต้น)

ในทฤษฎีทางวิชาการการจัดการที่ว่า องค์กรต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นองค์กรภาครัฐหรือองค์กรภาคเอกชน จะพัฒนาเติบโตและอยู่รอดได้ต้องมีการปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมภายนอก 4 ประการ (PEST) ตลอดเวลา ซึ่งประกอบไปด้วย

- 1) สิ่งแวดล้อมด้านการเมือง (Political Environment)
- 2) สิ่งแวดล้อมด้านเศรษฐกิจ (Economic Environment)
- 3) สิ่งแวดล้อมด้านสังคม (Social Environment) และ
- 4) สิ่งแวดล้อมด้านวิทยาการใหม่ๆ (Technology)

เทศบาลตำบลเวียงเทิงมีฐานะเป็นองค์กรภาครัฐองค์กรหนึ่ง จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมต่างๆ 4 ประการดังที่กล่าวมาแล้ว เพื่อให้องค์กรพัฒนาเติบโตและอยู่รอดต่อไปได้ วิสัยทัศน์ในการปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องวิเคราะห์ตามสิ่งแวดล้อมที่จะเปลี่ยนแปลงไปทั้ง 4 ประการ ดังนี้

1. การปรับตัวให้เข้ากับการเมือง(Political Environment) ที่เปลี่ยนแปลง

หากกล่าวถึงการปกครองของไทยในปัจจุบัน อาจแบ่งระดับการเมืองออกได้เป็น 2 ระดับ ได้แก่ การเมืองระดับชาติ และการเมืองระดับท้องถิ่น การเมืองระดับชาติ ได้แก่ การเมืองระดับรัฐบาล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ในส่วนของการเมืองระดับท้องถิ่นนั้นยังสามารถแบ่งแยกย่อยออกได้เป็นหลายประเภท เช่น การเมืองของ อบจ. เทศบาล หรือ อบต. หรือแม้กระทั่งการเมืองในระดับหมู่บ้านที่จะต้องมีการเลือกตั้งผู้ใหญ่บ้านโดยราษฎรในหมู่บ้านนั้นๆ เป็นต้น

ในสภาพข้อเท็จจริงปัจจุบันและผลงานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องต่างชี้ว่าการเมืองในระดับชาติ ยังมีอิทธิพลต่อการเมืองในระดับท้องถิ่นอยู่หลายประการ เช่น การเลือกตั้งในระดับท้องถิ่นต้องอาศัยภาพลักษณ์ของพรรคการเมืองระดับชาติเพื่อช่วยในการหาเสียง การให้เงินอุดหนุนเฉพาะกิจจากส่วนกลางมายังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเลือกให้เฉพาะท้องถิ่นที่เป็นพรรคพวกเดียวกันกับราชการส่วนกลาง เป็นต้น

ในอนาคต อำนาจหน้าที่และบทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นและข้าราชการท้องถิ่นจะเป็นอย่างไร นั้น ส่วนหนึ่งก็ขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อมทางการเมือง โดยเฉพาะอย่างยิ่งอิทธิพลจากการเมืองระดับชาติ ซึ่งถ่ายทอดออกมาเป็นนโยบายของรัฐที่มีต่อ อบต. ซึ่งมักสลับสับเปลี่ยนกันเป็น 2 กรณี กล่าวคือการรวมอำนาจการปกครอง (Centralization) หรือ การกระจายอำนาจการปกครอง (Decentralization) ดังนั้นผู้ที่ปฏิบัติงานในเทศบาลจึงจำเป็นที่จะต้องทราบความเคลื่อนไหวของนโยบายรัฐอยู่ตลอดเวลา เพื่อบริหารจัดการ อบต. ให้เข้ากับสภาพการณ์ดังกล่าวที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

ในส่วนของปัจจัยการเมืองระดับท้องถิ่นด้วยตนเองนั้น ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องจะต้องเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง ซึ่งโดยหลักการแล้วการตัดสินใจกำหนดนโยบายควรเป็นหน้าที่ของฝ่ายการเมืองท้องถิ่น

ทุกฝ่ายควรต้องรู้ความเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลงของการเมืองท้องถิ่นในทุกระดับทั้งระดับ อบจ. เทศบาล อบต. และระดับหมู่บ้าน เพราะการเมืองท้องถิ่นเหล่านั้นมีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กันและจะต้องมีผลกระทบต่อ อบท. ไม่ทางตรงก็ทางอ้อม ข้าราชการท้องถิ่นควรพยายามปรับข้อเท็จจริงในท้องถิ่นให้เข้ากับระเบียบกฎหมายของรัฐ ซึ่งในบางครั้งระเบียบกฎหมายอาจไม่เหมาะสมกับสภาพปัญหาและความต้องการของคนในท้องถิ่น ก็ต้องเป็นหน้าที่ของข้าราชการท้องถิ่น ที่จะประยุกต์ใช้กฎหมายให้สามารถใช้ได้จริงตามสภาพและบริบทแวดล้อมของท้องถิ่นนั้นๆ จึงจะได้ชื่อว่าเป็นนักบริหารการเปลี่ยนแปลง(Change Agent) อย่างแท้จริง

2. การปรับตัวเข้ากับเศรษฐกิจ (Economic Environment) ที่เปลี่ยนแปลง

เมื่อสภาพเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศไม่ดี ทำให้ประชาชนยากจนเพิ่มขึ้นเป็นสาเหตุของปัญหาอื่นๆที่กระทบต่อ อบท. ตามมา ไม่ว่าจะเป็นปัญหายาเสพติด ปัญหาโสเภณีเด็ก ปัญหาประชาชนเรียกร้องในสิ่งที่สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้ามากกว่าสิ่งที่แก้ไขปัญหาได้อย่างยั่งยืน เช่น ต้องการฝ่ำห้ามกันหนาวฟรี เสื้อกันหนาวฟรี และของฟรีอื่นๆจาก อบท. เป็นต้น ซึ่งสวนทางกับระเบียบกฎหมายและการตรวจสอบอย่างเข้มขันของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน ที่พยายามจำกัดขอบเขตการตัดสินใจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเรื่องของการแจกของให้แก่ราษฎร

อีกปัญหาหนึ่งประชาชนอาจขาดการมีส่วนร่วมทางการเมืองกับ อบท. เพราะต้องเอาเวลาไปทำงานหาเงินเพื่อปากท้องของตนเองก่อน หรือบางครั้งอาจมีส่วนร่วมแค่การรับเงินแล้วไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งรวมตลอดถึงปัญหาความยากจนของประชาชนจะสร้างความเข้มแข็งให้กับนโยบายประชานิยมไปโดยปริยายซึ่งอาจส่งผลกระทบในทางลบในระยะยาว โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นการส่งเสริมลักษณะนิสัยการพึ่งพิงรัฐอยู่ตลอดเวลาของประชาชน เป็นต้น

ดังนั้น การสร้างกระบวนทัศน์ (Paradigm) ทางความคิดให้แก่ประชาชนตามหลัก “ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน” และ “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” ควรเป็นสิ่งสำคัญที่นักบริหารงาน อบท. ควรให้ความสนใจที่จะส่งเสริมและพัฒนาในประเด็นนี้

3. การปรับตัวเข้ากับสังคม (Social Environment) ที่เปลี่ยนแปลง

ชุมชนแต่ละชุมชนมีสภาพทางสังคมและวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ดังนั้นการปฏิบัติงานในแต่ละพื้นที่ก็ต้องเผชิญกับสภาพทางสังคมและวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน เช่น บางพื้นที่อาจเป็นสังคมของคนพุทธ บางพื้นที่อาจเป็นสังคมของคนคริสต์หรืออิสลาม บางพื้นที่เป็นสังคมปฐมภูมิ (ชุมชนชนบท) บางพื้นที่เป็นสังคม ทุติยภูมิ (ชุมชนในเมือง) บางพื้นที่ประชาชนให้ความร่วมมือกับกิจกรรมของ อบท. เป็นอย่างดี บางพื้นที่ ประชาชนขาดความร่วมมือ บางพื้นที่อาจเป็นสังคมที่ประกอบด้วยชนเผ่าต่างๆมากมาย เป็นต้น

สภาพของสังคมไทยมักเป็นสังคมอุปถัมภ์ ผู้บริหารท้องถิ่นอาจมีแนวโน้มที่จะตัดสินใจกำหนดนโยบายไปตอบสนองต่อกลุ่มญาติพี่น้องของตน กลุ่มอื่นที่แพ้การเลือกตั้งเมื่อไม่ได้รับการตอบสนองก็หาทาง โจมตี ก่อให้เกิดความขัดแย้งที่รุนแรงขึ้นในสังคมท้องถิ่นมากกว่าในอดีต ดังนั้น บุคลากรในเทศบาล

จึงจำเป็นที่จะต้องเข้าใจผลกระทบที่มาจากสาเหตุการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นที่ส่งผลโดยตรงต่อความสามัคคีในสังคม ท้องถิ่นยุคปัจจุบัน ต้องมีความสามารถบริหารงานบนความขัดแย้งในสังคม เพราะคงไม่มีสังคมใดในประเทศ ไทยที่จะมีคนที่ชอบสิ่งที่เหมือนกันได้หมด การปฏิบัติงานทุกอย่างย่อมมีการเห็นด้วยไม่เห็นด้วย ต่อต้าน และไม่ต่อต้านอยู่คู่กับสังคมประชาธิปไตยเสมอ สำคัญเพียงแต่ว่าจะสามารถลดระดับหรือแก้ไขความขัดแย้งที่รุนแรงนั้นได้อย่างไร

4.การปรับตัวเข้ากับวิทยาการใหม่ๆ (Technology) ที่เปลี่ยนแปลง

ในปัจจุบันกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นมีนโยบายส่งเสริมการพัฒนาบุคลากร โดยการฝึกอบรมอยู่เป็นประจำ เช่น การฝึกอบรมการใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมต่างๆ การฝึกอบรมการจัดทำเว็บไซต์องค์กร เป็นต้น ประกอบกับกรมส่งเสริมฯ มีเว็บไซต์เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารต่างๆ ที่จำเป็นและเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของ อปท. ที่ปรับปรุงให้ทันสมัยอยู่ทุกวัน เช่น การเผยแพร่หนังสือสั่งการต่างๆผ่านช่องทางการสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น หากพนักงานท้องถิ่นให้ความสำคัญในการอ่านหนังสือสั่งการของกรมส่งเสริมฯ ทางอินเทอร์เน็ตอยู่เป็นประจำ ก็จะนำมาซึ่งการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพและไม่ขัดต่อระเบียบกฎหมาย หนังสือสั่งการที่เปลี่ยนแปลงไปอยู่ตลอดเวลา

4.2 ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา (รวมถึงองค์ประกอบสำคัญของข้อมูลเพื่อนำไปสู่ข้อเสนอแนะ เป็นต้น)

เทศบาลตำบลเวียงเทิงมีข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา โดยอิงการคาดการณ์การ พัฒนาต่างๆอยู่ภายใต้สิ่งแวดล้อมภายนอกต่างๆ ดังต่อไปนี้

1) การเปลี่ยนแปลงในประเทศที่จะส่งผลกระทบ

- รัฐธรรมนูญฉบับใหม่จะส่งผลกระทบต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างไร
- แนวโน้มการรวบรวมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- การเพิ่มขึ้นหรือลดลงของการจัดสรรเงินงบประมาณให้ อปท.

2) การเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาคที่จะส่งผลกระทบ

AEC หรือ Asean Economics Community คือการรวมตัวของชาติในอาเซียน 10 ประเทศ โดยมี ไทย พม่า ลาว เวียดนาม มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ กัมพูชา บรูไน เพื่อที่จะให้มีผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจร่วมกัน จะมีรูปแบบคล้ายๆ กลุ่ม Euro Zone นั่นเอง จะทำให้มีผลประโยชน์ อำนาจต่อรองต่างๆกับคู่ค้าได้มากขึ้น และการนำเข้า ส่งออกของชาติในอาเซียนก็จะเสรี ยกเว้นสินค้าบางชนิดที่แต่ละประเทศอาจจะขอไว้ไม่ลดภาษีนำเข้า (เรียกว่าสินค้าอ่อนไหว)

Asean ได้รวมตัวเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและมีผลเป็นรูปธรรมแล้ว ตั้งแต่วันที่ 31 ธันวาคม 2558 เป็นต้นมา ทำให้ภูมิภาคนี้เปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก โดย AEC Blueprint (แบบพิมพ์เขียว) หรือแนวทางที่จะให้ AEC เป็นไปคือ

1. การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน

2. การเป็นภูมิภาคที่มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง
3. การเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน
4. การเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก เป็นต้น